

Mahmut 1991
Selim
GÜRSEL
ÇORUM

SANAL KİTAPLAR
2017

ISBN 978-625-93093-8-5

ASMALI ÇORUM EVLERİ

YAZDIKLARIMIZ: 61

Atila ALPAY
ASMALI
ÇORUM
EVLERİ

Mahmut Selim GÜRSEL
2017

YAZDIKLARIMIZ:61

Atilla ALPAY

ASMALI ÇORUM EVLERİ

Mahmut Selim GÜRSEL

2017

İSBN 978-625-93093-8-5

ASMALI ÇORUM EVLERİ 1

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

Mahmut Selim GÜRSEL

Atila ALPAY

ASMALI ÇORUM EVLERİ

AMERİKAN MUHİBLERİNE

SAYGILARIMIZLA

AT PAZARLIĞI

AYVANSARAY

BİR ÇAMAŞIR GÜNÜ

BİR GÖÇÜ İNCELEMEK

BORÇ

ÇEÇENLER VE BİZ!

ÇOCUKLARIMIZA DİKKAT EDELİM

ÇORUM'A ÜNİVERSİTE

İSTEMİYORUM!

ÇORUM'UN TÜRK KÜLTÜR

TARİHİNDEKİ YERİ VE ÖNEMİ

ÇORUM'DA YEMEK KÜLTÜRÜ
ÇORUM'UN KİRLİLİKLERİ
EN KUTLU GÜNÜN ARDINDAN
ERTUĞRUL FİRKATEYİNİ
ESAS KİRLİLİKLER
ESKİ BUZDOLAPLAR
ESKİ KAPLAR
ESKİ PARALAR

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

ASMALI ÇORUM EVLERİ 4

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

ASMALI ÇORUM EVLERİ 5

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi. İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıfta babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna [KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ

6

devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım.

16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar

ASMALI ÇORUM EVLERİ

7

Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli

Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççılolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm.

Rabb'imın izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi

geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekkürllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış çalışmamalarım bulunmaktadır.

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ 10

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım:

<https://gurselyayin.com>
corumlu2000@gmail.com

ASMALI ÇORUM EVLERİ 11

Atilla ALPAY

1955 Yılında Çorum da doğdu. 1975 yılında İstanbul Devlet Güzel Akademisine girdi. 1981 yılında Yüksek İçmimar ve Endüstri Tasarımcısı olarak Meslek hayatına atıldı.Çeşitli atelyelerde dahili dekorasyon projeleri ve İçmimari işleriyle meşgul oldu. Ramada , Hilton ve MNG Holding' in İnşaat firmalarında ince yapı şantiye şeflikleri ve tasarım, içmimarlık, proje ve uygulama hizmetlerini yürüttü.

TBTAK Bilim Adamı Yetiştirme Gurubu Başkanlığınca tertiplenen Proje yarışmalarında 1974 biyoloji ,1977 ve 1981 yıllarında da Tıp Teşvik Ödüllerini kazandı. Çorum ve

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ

12

çevresinin Kelebek ,böcek ve fosil ve mineral kolleksiyonlarını yaptı.

Tarihi Çevreye duyarlı ve bir Çorum Sevdalısı olarak şehrimizin bütün Tarihi evleri ve yapıları ile doğal çevresinin dia filmlerini çekti. Aynı yıl Safranbolu Evleriyle alakalı 22 dakikalık bir belgesel film yaptı.. Eti folklor ve turizm derneğinin katkılarıyla ve maddi yardımlarıyla 1981 ve 1984 yıllarında Eski Çorum Evleri konulu fotoğraf sergilerini açtı.

İnşaat ve ince yapı işleriyle içmimarlık hizmetlerini geçtiğimiz körfez krizinde bırakarak yayın hayatna atıldı. Denizli ve Fethiye televizyonlarında program yapımcılığı yaptı. Belgesel filmler çekti ve drama senaryoları yazdı. Şehrimizde Konur Fm ve Çağrı Fm de Programcılık, Hakimiyet Gazetesinde Köşe Yazarlığı, Lider, Yenigün ve Çorum'un Sesi gazetelerinde de Yazı İşleri Müdürlüğü yaptı. Üç yıl Çorum İlahiyat Fakültesinde Türk ve İslam Sanatı Tarihi dersleri verdi.

ASMALI ÇORUM EVLERİ

13

1997 yılında Türkiye Diyanet Vakfı ve Çorum İlahiyat Fakültesince tertiplenen “Tarihte İz Bırakan İskilipli

Alimler” Sempozyumuna katılarak , “İskilip tarihi Çevresinin Önemi ve Korunması’na dair” hazırladığı tebliği sundu. Ertesi yıl bu tebliğ ,sempozyuma katılan diğer tebliğlerle birlikte Türkiye Diyanet Vakfınca basılarak kitap haline getirildi.

Çorum Tarihi Çevresi konulu ev “Eski Çorumdan Kalanlar” isimli son fotoğraf sergisini 2000 yılında Devlet Güzel Sanatlar galerisinde açtı ve dia gösterisi yaptı.

Hayatında en büyük yeri işgal eden “Tarihi Çevre Korumacılığı, Türk ve İslam Sanatı Sanatı ile Osmanlı Kültürü ”adına hem ülkemizin hem de Çorum’ un en büyük film Kolleksiyonlarından birisini vücuda getirdi. Çorum Tarihi Evleriyle,Çorum Kültürü ve Folklorü ile ilgili çalışmalarını da bir Cd’ de topladı.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ 14

Şehrimizde birçok yerde ve zamanda Osmanlı Sanatı konferansları verdi ve film gösterileri yaptı. Çorum Belediyesinin tertiplediği Hitit Festivallerinde de etkinliklere katılarak plaketlerle ve çeşitli dernekler tarafından da ödülleriyle taltif edildi.

Bütün bu çalışmalarının yanısıra aynı zamanda içki ,sigara , uyuşturucu ve cinsel hastalıklarla mücadeleye de kendini adayan Alpay; geçtiğimiz günlerde İstanbul Yeşilay Genel Merkezi tarafından Çorum Yeşilay Temsilcisi olarak görevlendirildi.

Aynı zamanda Mimar Sinan Üniversitesinde Osmanlı Sanatı Tarihi ile ilgili doktora çalışmalarını da yürüten ve çeşitli konulardaki kitaplarını tamamlamaya çalışan Attila Alpay' ın ilmi, siyasi ve Çorum Tarihi konularında dergi ve gazetelerde yayınlanmış bine yakın da makalesi bulunmakta.

Bir tarihi çevre araştırmacısı, fotoğraf sanatçısı, gazeteci,yazar ve musikişinas olarak

ASMALI ÇORUM EVLERİ 15

gençlerin ve halkın eğitimine, bilinçlenmesine ve aydınlanmasına kendini adayan bir insan olan Attila Alpay,evli ve üç çocuk babası..Mahalli basında yayınlanmakta ve Internet'te Yazarımız **<http://corumlu2000.dergisi.info>** Çorumlu2000 Aylık Kültür Sanat ve Tarih ve Edebiyat yazıları yayınlanmaktadır

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ.

Çorum’ da yaşayan herkesin yıllarca gözünden kaçmış çok önemli bir ayrıntı vardır ki bunlar da “ Asmalı eski Evlerimiz ”dir.

İnsanların daha beton kozalarda yaşama biçimini bilmediği bir elli yıl öncesinden kalan bu eski evlerdeki tarz-ı hayat ; aynı zamanda dünyanın da en uygun ve en doğru; hatta sağlıklı ve mutlu bir yaşama biçimiydi.

Evlerin çoğu tek katlıydı. Büyük bir at arabası kapısı ve yanında bir de insan girişine ait masif çamdan tek bir kanat bulunurdu Fakat kimsenin akıl erdiremediği bu evlerin dışına yani yol üzerine sokaklara ve bu eski binaların bir kenarına kimlerin bu “asmaları ”diktığıdır.

Başka illerin veya bölgelerin eski evlerinde bu gelenek pek yoktur. Varsa da hep içeride bahçede veya avludadır. Ama bizim Çorum Evlerinde binanın dışına, sokaklara, duvarların

dibine bu asmalar çubuklanmış ve yine duvara bitişik bir şekilde büyütülmüş; dal budak salınca da daracık sokaklara salınarak karşı evlere atılan tellere veya iplere sarılmış ; bulunduğu bölgeye hem gölgelik getirmiş hem de gelen geçenin yemesi için salkımlara izin verilmiş. Genellikle tek katlı ve toprak tuğlalardan veya kaba taş örgüden oluşan duvarların önünde ana giriş kapılarının bir kenarında nazlı nazlı salınarak yükselen ve zaten daracık sokağı

kucaklayarak uzayıp giden bu asmaların nasıl bir görgü veya düşünce hatta amaç neticesi dikildiği hala meçhulumüzdür. Gelip geçenlere, sokaklara gölge yapması için mi, insanların oturup bir kenarda olmuş üzümleri yemesi, yapraklarını toplaması için mi?

Hayır ve hasenat için mi? Bilinmez...Hatta bu asma sevgisi o kadar ileri gitmiştir ki tarihi kunduracılar arastasındaki o dar sokakları bile asma dalları adeta sarıp sarmalar ve sevgiyle kucaklar. Türklerde asmanın yeri ve önemi zaten

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ

18

malumumuzdur. Osmanlı dönemi mezar taşlarından sokak çeşmelerine kadar incir ve nar ile

birlikte hatta selvi motifleriyle mütalaa edilir. Ama bu küçük taşra kasabasının asma sevgisini anlamak pek kolay olmamaktadır.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇORUM EVLERİ

19

Ama bildiğimiz tek bir şey var. Tarihi Türk evlerini incelediğimiz otuz yıl boyunca ülkemizin hiç bir yerinde de böyle bir geleneğe de pek rastlamadığımızdır.

Bu inanılmaz hadiseye bizim gibi tanık olmak isteyenler Ulu camiden başlayan bir çember çizerek aşağı sokaklara, kısmen Devane'ye, bilhassa Çöplük Arastasına, oradan da eski Gazipaşa Yavruturna, Yeniyol Mahallelerine ve

Kulaksız sokağa bağlanan yan sokaklarda gezinebilirler. Burada kalan tek-tük, iskedoslu eski toprak evlerin önlerinde; kapılarının kenarındaki asmaları görebilir ve bir elli yıl önceki “ eski görgünün ve medeniyetin ” izleriyle yeniden tanışabilirler.

Bir sokaktaki evlerin çoğunda bulunan bu asmaların oluşturduğu yeşil kent dokusunun güzelliğini bugün artık tahayyül dahi edemiyorum. Yemyeşil asmalı arastanın, serin gölgeli sokakların, demli bir bardak çayın tadının yıllarca unutulmayacağı çöplük arastası kahvehanelerinin keyfi kim bilir nasıl bir başkaydı. Hele eski Çorum; sanayii ve çevre problemleriyle kuşatılmamışken etrafı bağlarla çevrili nasıl güzel bir taşra vilayetiymiş hatta Devlet-i Ali mutasarrıflığıydı.

Malzeme seçimi, peyzaj, plan, ergonomi, kullanım ve insan faktörünün en doğru şekilde değerlendirildiği, sağlıklı insanların, huzurevine gönderilmesi asla düşünülmeyen her zaman sevilip sayılan dede ve ninnilerle; birbirini seven insanlardan oluşan; büyük ailelerin yaşadığı eski

evler veya eski konaklarıyla bu şehir nasıl da aziz ve güzeldi.

Çorum’un veya kısaca orta Anadolu’nun alameti farikası sayılabilecek “Ev planı”; bahçe içinde dışarı kapalı; harem ve selamlıklı, divan haneli yani açık sofalı farklı yaşama birimlerinden ve birlikte yaşanan ortak mekanlardan oluşan; büyük aileler için düşünülmüş bir yapı ve müstemilatlar manzumesiydi.

Asmaları gibi bu bahçedeki ulu dut ağaçları da, hatta türlü-kokulu çiçekleriyle cennetten bir köşeyi andıran bu evlerde yaşayan insanların yaşama sevinçlerini ve psikolojilerini hiç tahayyül edebiliyor muyuz.

Şimdi ise insanların; argo bir yaşama biçimi içerisinde, altmış bin otomobilin direksiyonlarına geçerek yerli-yersiz kornalarıyla yayaları, hamile hanımları ürküttükleri sinirli ve kaba bir yontma taş çağındayız.

Etrafımız, egzost gazları, tavuk çiftlikleri ve çöp dağlarının yangınları ve kokularıyla,
[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ

22

ASMALI ÇORUM EVLERİ

23

çimentolaşmış baca gazlarının siyah dumanlarıyla kaplı. Asfalt ,zift,nikotin, sigara ve alkol dolu ciğerlerimizle eski asmalı evlerin nezaheti edebi, vakarı ve asaletini, temizliği ve ferahlığını bu gün ki Çorumluların son bir kere daha hatırlamalarını hatta saygıyla anmalarını diliyorum.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

**AMERİKAN MUHİBLERİNE
SAYGILARIMIZLA...**

Millî Mücadeleden önce yurdumuzda birçok yabancının gelip bizi kurtarmasını ve ihya etmesini bekleyen ve çoğu - maalesef- Avrupa da okumuş eli kalem tutan münevver ve entelektüel aklı evveller böyle birçok cemiyet kurmuşlar ve uzun süre icra-ı sanat (!) eylemişlerdi.

Bunlardan Amerikan Muhipleri - yani amerikan dostları veya sevenleri - cemiyeti en meşhurları olup maruf yazar Halide Onbaşı - Halide Edip Adıvar ve eşi doktor tıp bilimci Adnan Adıvar'da bu cemiyetin Murahhas azaları idiler. Bunu daha birkaç yıl evvel Çanakkale'de iki yüz bin şehit vererek kovaladığımız İngilizlere sempati duyan “İngiliz muhipleri cemiyeti” üyeleri takip eder ve peşinden de buna benzerleri takılır giderdi.

Bence hemen hepsi büyük bir hıyanet-i vataniye içinde olan bu teşkilatların günümüze sarkan üyelerinin sayısı kanaatimce milyonlarla ifade edilebilmekte ve yine o zaman olduğu gibi bugünde bu insanlarımız ne yaptıklarını hâlâ bilmemektedirler.

On bir kahraman subayımızın ABD'liler tarafından esir alınmaları, karakollarına Peşmergelerle birlikte baskın düzenlemeleri, Barzani ve Talabani haini ile ortak hareket etmeleri, kasaları kırmaları, uydu sistemini ve bilgisayarları parçalamaları ,evrakı ve parayı çalmaları bence çok üzücü, onurumuzu kırıcı ve milletimizi derinden yaralayıcı bir harekettir.

Evimin kapısına atılan tekme ile oradaki karakola yapılan baskının bence hiçbir farkı yoktur.

Bir vatanperver olarak yüreğimdiki yangını ifade etmek mümkün değildir. His ettiğim derin acı ise kelimelerle bile anlatılamaz.

Şimdi yıllardan beri ABD
güdümlü politikalar izleyenlere soruyor ve
kocaman harflerle gökyüzüne yazıyorum:

NASSIL!

Master yapmaya gittiğiniz ve “imkan olsa da
buralardan gelmem” dediğiniz ve bayıldığınız o
ülkenin işte içyüzü.

Her gün yirmi milyon dolar ödediğiniz
amerikan sigarası tröstleri kanalıyla İsrail
devletinin hazinesine giden paranın kaynağı sigara
tiryakilerimiz.

Daha devam edecek misiniz onun Virginia
tütününü, viskisini, kolasını ve daha bilmem
nelerini içmeye.

Sevgililer günü’nü yani sen valentin day’ ini
kutlamaya.

Müziğini dinlemeye, kıyafetlerini giymeye,
evde annenizin veya eşinizin pişirdiğini yemeyip
hamburger vb. şeyler yemeye.

Okulunuzun mezuniyet töreninde

sevinerek keplerinizi havaya fırlatmak gibi
Amerikan adetlerini gelenekselleştirmek
için haykırmaya.

(Askerlerimiz orada sorguda iken-Fatih
üniversitesindeki törende sekiz yüz öğrencinin
keplerini havaya fırlatmalarını şiddetle kınıyorum).
Kristmaslarında evinize bacasından girecek olan
Noel babayı beklemeye, çam süslemeye ve
çocuklarınızı kandırmaya devam edecek misiniz.?

Cenaze merasiminde camii avlularında kara
gözlükler takıp ağlamaklı pozlar vererek ;
ölenlerinizin tabutu giderken alkış tutmaya.

Türk lirası yerine her işinizi dolarla görmeye
ve Kaliforniyalı hayaller kurmaya. Elinizi
kalbinizin üstüne koyup, onun
milli marşını dinleyerek şerefınız ve namusunuz
(!) üzerine vatandaşlık yemin etmeye devam
edecek misiniz ? (En muhafazakar gazete ve
tv’lerimizden birisinin sahibinin yavrusu veya
veliahdı geçen yıl ABD vatandaşlığına geçiş
töreninde objektiflere böyle yakalanmıştı)

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Nikah törenlerinde ilgili memura “ iyi ve kötü günde” dedirterek kilise nikahı benzeri işler tertiplemeye

İki atom bombası ile yüz elli bin suçsuz insanı birkaç saniyede yerde bir avuç kül ve bir yağ lekesi haline getirerek öldüren; geri kalanlarını radyasyonla kirletip nesillerini kanser ederek milyonlarını katleden

Kendi ülkesindeki Kızılderililerin kökünü kazıyan Fakir Afganistan’da binlerce masum insanı dev bombalarla paramparça ederek, sağ kalanlarının da kafasına torba geçirip okyanus aşırı esir kamplarına götüren

Bosna’da-Kosova’da Sırp Kafiri bir Çanak-kale Savaşı kadar Şehit veren o mazlumları katleder, hanımlarının ırzlarına geçer, altmış bin çocuğu acımasızca öldürürken seyreden

Şimdi de Irak’ta, koca bir ülkeyi ele geçirip petrollerine konarak, insanların esir alan ve hemen her gün yeni katliamlar yaparak biraz daha kök

salan bütün bunlara terörle mücadele maskesi takarak, cinayetlerine her an dünyanın bir yerinde yenisini ekleyen

İnsanlarının çok yemekten ve dünyayı sömürmekten çatladığı bu milletin medeniyetine (!) hâlâ alkış tutmaya devam edecek misiniz?

Kahraman subaylarımızın kafasına torbalar geçirerek yanlarındaki Peşmerge hainlerinin alaycı bakışları altında, onları esir alıp ellerini kelepçeleterek götüren ve iki gündür hiç sesleri çıkmayan , bir resmi açıklama bile yapmaya tenezzül etmeyen ABD nin içimizdeki sevgili hayranları

Çift pasaportlu mastırcılar, bilmem kaçınıcı dereceden masonlar, duayenler,tarihi eser kaçakçıları, ofşor bankerleri,kumarbazlar,teolar ,ceolar ve bilmem ne olar! Green card bekleyenler..Orada işkence var diye ülkemi karalayıp mülteci numaralarına yatanlar

Yatlarına İngiliz ve Amerikan bayrağı çekenler “İşte elimden gelen buu” mealindeki İngilizce şarkılar okuyup örövizyonda birinci **KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

ASMALI ÇORUM EVLERİ 30

olduk deyu sevinçten havalara zıplayan muganni yeler...”

Hayranlık duyduğunuz medeniyetin bu aziz ülkede zoraki yaşayan ABD mandacıları nasıl?

İşte bayıldığınız millet ve onun işgalci, soyguncu, emperyalist, zalim ve merhametsiz medeniyeti

Bu ülke bana (!) değil üç-beş pasaport, yok yeşil veya pembe kart .

Hatta bir trilyon dolar verse, dünyaları ; kainatı önüme yığsa

Elimi “vatan ,vatan” diye çarpan şu mangal yüreğimin üzerine koyup başka bir ülkenin milli marşını söyler veya vatandaşlığına geçer miyim ?

On bir kahraman Mehmetçiğimin postallarının bir bağcığına değişir miyim acaba bunları (Hepsine şimdilik geçmiş olsun diyebiliyor, o peygamber ocağı mensuplarını tertemiz alınlarından öpüyorum.)

ASMALI ÇORUM EVLERİ 31

Bunu da yazdım önümdeki veresiye defterime

Doğruları yazan kalemimi kulağımın arkasına taktım yine

Çekmecemde büyük-büyük dedem Maraşlı Sütçü İmam’dan yadigar dönerli altıpatlarımla bekliyor;

Akademiden Hocam H.Yavuz’un dizeleri ve boğazımda bin bir düğüm haykırıyorum:

“Acılar kaldıysa dünden bugüne,
Elbet sorulacak bir hesap vardır”

Birazdan akşam olacak.

Tersine dönen bu dünyada güneşin yeniden doğudan doğacağı; işlerin yoluna gireceği günler yakındır.

Kepenklere kapatmama az kaldı...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

AT PAZARLIĞI

ABD nin Irak' ı

işgali öncesinde Amerika'ya çağrılan Dışişleri eski Bakanına-Sn.Yaşar Yakış' a- Başkan Buş' un söylediği şu sözler aylar geçtiği halde içimden bir türlü çıkmıyor.

Aslında içimden çıkmayan eloğlunun söylediği değil de bizim bir türlü veremediğimiz cevaptır.

Basından yakaladığımıza göre ; Sn.Yakış, Buş'a “Biz buraya at pazarlığı yapmaya geldik” demişti. Başkan da ona ben Teksaslıyım ,at pazarlığını sizden iyi bilirim ” diye cevap vermişti de .. Bizim dışişleri de diğerleri gibi bunun da altında kalmışlardı.

Bu lafın ne alemi vardı o zaman bilmiyorum ama ben olsaydım orada şöyle cevap verirdim.

Siz ikiyüz yıllık bir devletsiniz. Bizim ise yazılı tarihimiz en az ikibin yıllıktır. Biz At'a taa Orta asya'dan beri biniyoruz.

İnanmazsan uydundan Çin seddinin fotoğraflarına bir bak. Bu Türk akınlarına karşı yapılmış yeryüzünün dört bin km. gelen en uzun duvarıdır.;bu biiir.

Esas ata binenler senin dedelerinin katlettiği,kökünü kazıdığı, bu kıtanın eski sahipleri olan kızılderililerdir. İnkalardır, mayalardır, azteklerdir; bu ikiii.

Sonra biz şimdi senin işgale yeltendiğin bu toprakları dört yüzyıl elimizde tutmuş bir milletin torunlarıyız, buraları nasıl fethettik biliyormusun, At sırtında...Hatta yaya yürüyerek...Bu üçüç..

Bak Topkapı Sarayındaki tablolara, bütün ecdadımız at üstünde..İnanmazsan Yunan'a sor, denize nasıl dökülmüşler Türk süvarilerinin önünde...Bu dööört.!

Ya da aç tarih kitaplarına bak, Almanya önlerine nasıl gelinmiş, Budin, Uvyar, Estergon nasıl fethedilmiş, kim atını denize sürmüşste Konstantiniyeyi fethetmiş...Sınırları atl [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ 34

arın nal izleri çizmemişte kim çizmiş acaba bir fikrin var mı . Bu beeş !Hatta Dedem - Allah rahmet eylesin- süvari zabiti Hasan Nafi Efendi at sırtında İşkodradan /Balkanlardan- Kafkas Cephesine nasıl gitmiş C-47 lerle mi !

Bak bu da onun hâlâ sakladığım gümüş kırbacı ve atı “Kekliğin ” fakfon kaşağısı...Bu da altı..

Demek sen teksaslısın ha...At pazarlığını iyi bilirsin öyle mi .

Atatürk'ün, onu anlamaya çalıştıklarını sananların hep unuttukları bir dış politika düsturu- kanunu- vardır. Bunu ne o kocaman unvanlı dış politika profesörleri anlatır, ne de kırk yıllık hariciyeciler hakkıyla bilir..

Mustafa Kemal Paşa kimsenin ayağına gitmemiştir. Milli Mücadeleden önce Libya'da Bingazi' de, Derne' de, Balkanlar'da, Sofyada hep zabıt olarak bulunmuş, Veliahd İzzettin Efendi ile Almanya'ya gitmiş, Karlsbad'da kaplıcalarda

ASMALI ÇORUM EVLERİ 35

tedavi olmuş ama Reiscumhur seçilince de kimsenin ayağına gitmemiştir. (Tarihe bakınız , hep onun ayağına gelenlerin Dolmabahçe rıhtımında çekilmiş resimleri vardır.)

Tarık bin Ziyad ,Cebelitarık' ı geçip İspanya kıyılarına gelmiş ve atını denize sürerek şöyle haykırmıştı;

-Yarabbi!

Arada şu okyanuslar olmayacaktı da senin şanını dünyanın öteki ucuna kadar taşımaz mıydım.!

-Ah ah ki ne ah...!

Biz bu lafların altında kalacak millet miydik !

-Ya da kimsenin ayağına gidermiydik.

-Ey, at pazarlığını iyi bildiğini zannedenler...

Biz bu zaferlerin ve atların tüccarı değil, Sahibi, binicisi ve süvarisiyiz. Dün öyleydi,yarın da öyle olacak, inşallah!

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ 36

Bugün işgal ettiğin yer; Halifem Harun Reşid” in dünki masal şehri, Ve ecdadımdan Sultan Dördüncü Murat Hanın “Güzelce Bağdat’ı”dır.

Memalik-i İrakeyn de ; Dicle-Fırat arası Maveräünnehir Benim doru arap atlarımın yaylağı, Veya Seyislerimin köyü veya tavlasıdır.

-Bu coğrafyada AĞA BENİM...

Şimdilik aradaki okyanuslara dua et.

Selâm ve saygı ile...

(*) Bu tahrir, united states nam küffarın Memalik-i İrakeyn’i cebren işgali sonrasında ve Kerkükteki Evlad-ı Şuheda Kahraman Asakiriyemizi ve aziz Zabitanı derdest ederek eski Osmanlı Memaliki Güzelce Bağdat’a mecburi tebdili hevaya daveti evvelinde kaleme alınmıştır. Tevafuktur inşaallah...Baki selam...

ASMALI ÇORUM EVLERİ 37

AYVANSARAY

O ilk halkaya yetişememişti.

Ama çevresindekilere hep İslamı anlatır Müslümanların nasıl olması gerektiğinden bahsederdi. Kainatın efendisinin vefatında; Uhud , Bedir ve Hendek gazvelerinde kullandığı gergedan derisi kalkanın bir Yahudi tüccarda rehin olduğunu anlatır, onun dünya malına neden hiç değer vermediğini izaha çalışırdı.

Müslümanların zenginliği paylaşmak olmalıydı. Garbda ki Müslümanın acısını şarktaki duymalı diyordu. O' SAV na hediyeler geldiğini ve ev halkının ihtiyacından fazlasını yoksullara dağıtıldığını söylerdi.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Abdest alınacak su deniz dahi olsa israf etmemeli diyen o büyük insanın bütün hayatını ezbere bilirdi. Onsuz geçen hiç bir anı olmamıştı. Onunla birlikte olmak şereflerin en büyüğüdü.

Asrı sadetden sonra insanların imanı yerindeydi. Müslümanlar namaz kılıyor, zekat veriyor ve kurulan ilk İslam devletlerinde sadık birer vatandaş olarak İslam'a uygun yaşıyorlardı fakat yine mal ve evlat gayretkeşliği içine girmekteydiler. O bunları görüyor; toplumsal dayanışmanın azalarak Müslümanların yine canlarının derdine düştüklerine üzülen şahit oluyordu.

Mektuplar yazıyordu etrafa. devlet adamlarına, İslam'ı yaşayanlara, başka İslam ülkelerine.. Emirlerle valilere ,yöneticilere.. Herkesi bu dünyayı terk etmeye ve mal biriktirmemeye çağırıyordu. Hayırda yarışmanın önemini anlatıyor ,benlik davası gütmenin yanlış olduğundan bahsediyordu.

Misal verdiği her zaman kainatın efendisiydi. Onun mal ve mülk adına neyi vardı. Vefatındaki bir

kucak eşyanın tesbiti yapılmıştı. Ondan kalanları normal bir insan bile sırtına vursa taşıyabilirdi. Bir hasır, başının altına bir taş parçası,bir yatak,iki çift ayakkabı, iki kılıç,iki hırkası-birisini üveysel kareniye gönderilmesini vasiyet etmişti,oku,yay kirişi,kalkanı (Yahudi'de rehindi),Kuran-ı Kerimi ...Hepsi hepsi bir kucak eşyaydı kalanlar...

O İslam'ın ilk devlet başkanı, Kainatın hürmetine yaratıldığı en mübarek insan, dünyaya gelmiş bütün peygamberlerin peygamberi ve bütün dünya Müslümanlarının imamı, cin ve insanların peygamberiydi.

Cennete girecek insanlar onun şefaatine nail olmazlarsa giremezler, onun buğzettikleri içinde cehennemde ateşler tutuşturulurdu. En kutlu, en mübarek ve en büyük oydu.

O olmasına rağmen, dünya malı olarak neyi vardı? İstese zengin olamaz mıydı kendisine bağışlananları fakirlere dağıtmasa , birazını biriktirse dünyanın gelmiş geçmiş en zengin adamı olmaz mıydı?

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Ama onun gözü bu dünyanın bütün mallarına kapalı ve toktu. İslam'ın muzafferiyeti için çalışmış, yeryüzündeki hiç bir insanın çekmediği kadar sıkıntı çekmiş ve asla rahat yüzü görmemişti. Halkıyla beraber çalışır, sırtında yük taşır, kimseye elini öptürmezdi.

Devlet başkanına, müminlerin ilk hükümdarına kim hesap soracaktı. Konuştuğu hadis, ağzından çıkan ayetti.

Oda bunları anlatırdı hep. Kainatın efendisinin vasıflarını sıralardı hece hece Müslümanlar onun gibi olmalıydı.

İsraf etmemeli, bu yalan dünya için ipek, altın ve pırlanta biriktirmemeli, atlara ve kadınlara, oğullara ve kızlara, evlatlara ve bilcümle dünya malına bu kadar kıymet verilmemeliydi.

Hayatını bunları anlatmaya, insanlara tekrar tekrar öğretmeye adanmıştı.

Zamanla memleketinde de onu dinlemez oldular. Bu dünyanın büyüğü Asrı Saadetten sonraki yıllarda da müminleri yine sarar oldu. Şeytan bu

dünyayı güzel gösteriyor ve müminleri hayırdan alıkoyuyordu. Engellenen yol peygamberin sav yoluydu.

Nihayet hadisle müjdelenen o büyük fetih için kalkıp konstantiniyye önüne geldi. Halid bin Zeyd, Kaab bin Malik, Cabir bin Abdullah; Muhammed El Ensari gibi o da yaşlıydı .Gemilerle aylar süren yolculuğun sonunda Hristiyanların surları önündeki ordugah da kuşatmaya katılıyordu. Kış bastırmışdı. Ülkesinde görülmeyen iklimler onu ve diğerlerini hasta etmişti. Son günleri olduğunu kendiside hissediyordu. Vefatında veya Şehadetinde bulunduğu yere gömülmesini vasiyyet etti. Bu şehir elbette bir gün feth olunacak ve onunda kabrinin bulunduğu yer bir İslam diyarı olacaktı.

Aradan 1450 yıl geçti.

Doğduğu, İslamı kabul ettiği, Kâinatın Efendisiyle omuz omuza çarpıştığı ülkesinde kendi kabilesinden veya soyundan gelenler, onun torunlarının çocukları onun ismini ve hatırasını

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

yaşatmak için onu hep anlatıyorlar ve hürmetle anıyorlardı. Ama yaptıkları hatanın hiç de farkında olmuyorlardı.

Dünyanın en pahalı mermerleriyle kaplı Medine'deki Cennet-ül Baki kabristanının önündeki büyük caddeye onun adını vermişlerdi.

O caddede yine büyük alışveriş merkezleri bulunuyor ve bütün dünyanın lüks tüketim malları da orada bir araya gelmiş; hacıların uğramasını bekliyordu.

Oysa kendisi bulunduğu Osmanlı topraklarında ne kadar da mutluydu. Kabri mütevazi evlerle dolu, fakir insanların yaşadığı eski bir sokakta bulunmaktaydı. O sokakta ismini yaşatacak küçük bir Mescit ile birde küçük bakkal dükkanı vardı.

Bugün Ayvansaray vapur iskelesinden inenlerin karşısına çıkan paslı bir tabelada bu mübarek insanın ismi yazmakta o tek katlı evlerden mamul mütevazi sokağı, mübarek Kabr-i Şerifleri ve mescidi tarif edilmektedir: "Ebu Zer Gıfari RA türbesine gider.

BİR ÇAMAŞIR GÜNÜ

Günümüzde böyle envai-çeşit elektrikli ev eşyalarını, su ısıtıcılarını, robotları, çamaşır, bulaşık ve çay-kahve makinelerini gördükçe; ister istemez eski Çorum kadınlarının soğuk ve karanlık kış günlerinde neler çektiklerini hatırlıyor ve üzücülere gark oluyorum.

O günlerde-mesela elli'li yıllarda- çamaşır yıkamak bugüne göre büyük bir merasimdi. Bir gece önceden elenmiş meşe külüne teknelere, kazanlara, leğenlere "basılan" kirli çamaşırlar ertesi güne hazırlanır, erkeklerin ve çocukların ayak altında dolaşmamaları için gereken tedbirler alınır. çamaşır merasimi bu güne göre büyük bir kabustu.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Sabah ezanından sonra gelen çamaşırcı kadınlar evin bahçesindeki veya bitişiğindeki haymalık, dam, çamaşırhane veya ocak denen ayrı bir yerde ateşi yakar; isli büyük bir kazanla temiz su ısıtır, altına da devamlı odun atarlardı. Bu kazanlara “banma” denirdi. Ve zencilerin karikatürlerde adam kaynattıkları cinsten dışı isli ve kapkara, içi kalaylı ve tertemiz, büyükçe bir şeydi. Gittikçe harlanan ateşle kaynayan su, bakır bir büyük kepçe veya bakraçla helke’ ye alınır ;oradan da taş tekneye dökülürdü. Bu tekne iki gözü olan 1-1.5 m. boyunda, 60-80.cm eninde, otuz cm yüksekliğinde, büyükçe ve biraz eğimli yontma, masif bir taş blok idi. Kumtaşı veya buna benzer yumuşak bir mermer cinsinden oyulmuştu.

Önlerindeki delikler birer parça kumaş ile tıkanır ve güçlü kuvvetli çamaşırcı kadınlar çamaşırı yıkamaya başarlardı. O koca çarşaf, bu pazulu ve kuvvetli kadınların elinde önce iyice çitilenir, burularak sıkılır ve tokaçlanırdı. Tokaç ise masif çamdan yontulmuş

bir tahta cisimdi kısa saplı ve küreğe benzerdi. Alt yüzü düzdü ve çamaşırı dövmeye yarardı. Yeşil, beyaz sabun azdı ve deterjan daha keşfedilmemişti. Kristal soda, çamaşır suyunun yerine kullanılırdı. Hele hele “Öküzbaş Çivid’i” denilen mavi bir madde ile frenk gömleklerini yıkamak, yıkarken ayarını tutturmak ve ona hafif uçuk mavi bir rayiha vermek yeni gelinler için adeta bir sanat’ tı.

Üstü kapalı üç bir tarafı açık bir damda veya müştemilat bir yapıda bir yandan-büyük bir ateşin üstünde kaynayan kazandan ısınmaya çalışarak- hem terleyip-hem üşüterek; karda-kışta çamaşır yıkamak çok büyük ve zahmetli bir işti. İnsanın böyle durumda “ önü mangal kavurur, arkası harman savurur”du. Varlıklı ailelerin hem çamaşırcıları hem de mahalle çeşmesinden su çeken sakaları vardı

Ama o günler yoksulluk ve yokluk günleriydi. Alamanlar harbi daha yeni kaybetmişlerdi. Bit milletin başından ve yakasından eksik olmuyor ;her

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

yerde sıtma ile mücadele veriliyordu..

Halk fakir olduğu için çoğu kendi işini kendi görür ve sert kışlarda da birçok kadın böyle çamaşır günlerinde üşütür ve ince hastalık –verem-sahibi olurdu.

Sonra, yıkama faslı akşama doğru biterse bu seferde derin tandırda yakılan ateşe kös tepilerek veya kızgın sacda mayalılar veya börekler pişerek, közde çay demlenip, küle gömülen patlıcan veya patatesler, yumurtalar yenilerek bir bitiş keyfi yapılırdı.

Asılan çamaşırlar ertesi günü kurursa bu seferde ütü merasimine geçilirdi

İçine mangaldan alınan köz konulan ateşle ısıtılan eski demir-döküm ütülerle o sakız gibi beyaz çamaşırlar ütülenir(sık soğuyan bu kocaman ve ağır ütülürdeki ateş arada bir üflenir ve canlandırılır),işi bitenler katlanır, bohçalara konur, dolaplara yerleştirilirdi.

Çocukluğumda ve dedemin eski cumbalı konağında bütün bir evin ayaklandığı ve cehenneme döndüğü bir çamaşır gününde -kirli

çamaşır dağlarının ortasına oturttuğu sayısız çocuklarını bir yandan emzirip bir yandan da çamaşırlarla adeta güreşen- çamaşırcı İhsaniye' yi bu günkü gibi hala hatırlarım.

Bugünün ak saçlı nineleri olan o günkü taze gelinlerin çektiği çileyi-sadece bir çamaşır için bile olsa- bugünün hanımlarına anlatmak bana çok zor geliyor.

Eminim, bugünküler böyle bir çamaşır gününden sonra bir hafta hasta yatarlardı .

Hey gibi günler ...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BİR GÖÇÜ İNCELEMEK

Günümüzden 42 yıl önceydi. Ellerinde tahta bavullarıyla İstanbul-Sirkeci den trene binen ilk Türk işçi kafilesi gurbete gidiyor; geride gözü yaşlı ailesini bırakarak ekmek parası uğruna hiç bilmediği bir diyara yelken açıyordu.

Almanya ile imzalanan işgücü antlaşması gereği 2.Dünya Harbinde nüfusu azalan ve çalışacak genci kalmayan bu ülke bizimle birlikte İspanya, Portekiz, Yunanistan ve Yugoslavya'dan da işçi istiyor; ülkesini kalkındırmaya uğraşıyordu. Hemen hepsi sıkı doktor kontrollerinden geçmişti. Ağzında bir çürük dişi bile olan gidemiyordu. Çoğu bekardı. Büyük bir kısmı da sanat okulu mezunlarıydı. Hatta çoğu askerliğini de yedek subay olarak yapmıştı.

Bu ülkenin adı “Doyçland’ dı ve parası da “Alaman markı” adıyla anılıyor; bir mark da 1,5-2 lira ediyordu.

İlk giden işçilerimiz bu ülkeye alışmakta epey zorlandılar. Toplu halde yurtlarda kaldılar. Yemeklerini kendi pişirdiler. Çamaşırlarını kendileri yıkadı, söküklerini kendi diktiler. Tek hedefleri para kazanıp ülkedeki sefaletten kurtulmak, ailelerine yardım etmek ve bir an önce de durumu düzeltip geri dönmekti. Türkler hariç ilk iki yıl içinde bütün diğer ülkelerin işçileri geri döndü. Ama kırk yılı geçmesine rağmen oradaki Türk kolonisi vatandaşlarının hele değişime uğramış üçüncü-dördüncü kuşağının dönmeye hiç mi hiç niyeti yok gibi görünüyor.

İlk yıllarda Berlin sokaklarını süpüren ,hamallık yapan, Ford fabrikalarında montaj bandında çalışan ve adeta makinelerle yarışan bu işçilerimiz kırk yıl sonra elli bin alman çalıştıran

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ **50**

210 bin kişiye iş imkanı sağlayan işverenler oldular. Yetmişli yıllardaki işveren sayısı üç bin iken bu sayı bugün 51 bine ulaşmış ve tüm Avrupa’ daki Türklerin sayısı da altı milyona yaklaşmıştır. Avrupa’nın nüfusu gittikçe azalmaktadır. Hızlı makineleşmenin getirdiği ileri teknoloji ve dünya nimetlerinden en üst düzeyde yararlanma hırsı Avrupa insanının refahını çokça artırmış buna mukabil insan sevgisi ve çocuk yapma yeteneğini de sıfıra indirmiştir.

Nüfusu 2 milyona yaklaşan Köln şehrinde 250 bin köpek evlerde yaşamakta ve köpek mezarlıkları bile çoktan kurulmuş bulunmaktadır. Çocuk sevgisinin yerini hayvan sevgisi almakta bu ise anlayışımıza göre bize oldukça ters gelmektedir.

Avrupa birliği ülkelerinde artış hızı eksilerde seyretmektedir. Ömürleri, gelişen koruyucu hekimlikle ve ileri tıp’ la uzamakta ve nüfusları ihtiyarlamaktadır. 300 milyonluk toplam AB ülkelerinde bugün 17 milyon Müslüman varken bu sayının 2030 da 30 milyona ulaşacağı tahmin

ASMALI ÇORUM EVLERİ **51**

edilmektedir. Bu Hristiyan Avrupa için büyük bir tehlike sayılmaktadır.

Kırk iki yılın sonunda bu göçün ülkemize getirdikleri özetle ve bizce şunlardan ibarettir:

1/ Gurbetçi dövizleri ülkenin ekonomisine doğru-dürüst ve direkt olarak kazandırılmış olsaydı bugün bir yerimizden belli olur şu 21. yüzyılda hala IMF kapılarında el/avuç açmazdık.

Bu maddedeki tek kazanç gurbetçi parası ile kurulmuş ve bugün ülkemizin önde gelen bazı büyük sanayii kuruluşları ve holdinglerdir. Onlarda üyelerine gelir desteği sağlamakta, ülkeye istihdam sağlamakta hatırı sayılır bir paya sahip bulunmaktadır. .Özetle hükümetlerin yetersiz ve hatalı çabaları gurbetçi birikimlerini hiçbir zaman yeterince değerlendirememiştir.

2/ İşçi dövizini; iktisadi güç olarak dışa bağımlılığı gittikçe artan ülkemizde her gün çoğalan lüks tüketimi ve 80’lerde patlama yaparak her gün çığ gibi büyüyen ithalatı bile karşılayamaz

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

olmuştur. Bu da eğer yerinde kullanılsaydı arzulanığımız ağır sanayii hamlelerini çoktan başarmış olurduk.

3/ Türkiye sınırları dışındaki gurbetçilerimizin bu anlayış ve sistem içinde- bize bir faydası asla olmayacaktır. Kırk yıl önceki kuşak ülkesinde tarla/bağ bahçe alıp, yatırım yapmak arzusunda iken ikinci kuşak da bu geleneği sürdür-müş; üçüncü kuşak ise ülkesini yaz tatillerini geçireceği bir yabancı ülke olarak bilmiş ve son jenerasyon ise Almanya da veya bulunduğu yabancı ülkede ev ve araba alarak, bütün yatırımını orada yapmıştır. Bu çocuklar ve onların torunları artık çift pasaportu olarak o ülkelerde askerlik yapmakta ,vergi vermekte ve seçip seçilmekte-dirler. O ülkenin kültürünü ve yaşantısını ne kadar benimsemiş olsalar ev sahiplerine göre hep birer yabancıdırlar. Öte yandan kimlik yozlaşmasına da uğradıkları için bize göre de “arada kalmış”insanlardır.

4/ Bütün incelemeler ilk gidenlerin İslami-milli bir anlayış, dayanışma ve yaşantı içinde

birbirlerine kenetlenmiş ve devamlı vatan hasreti çeken insanlar olduğunu göstermekte ama bugün ise bundan bahsetmek imkansız görünmektedir. Onlar için bu ülke artık bir yaz tatili ülkesi ,dedelerinin hasbelkader memleketidir.

5/ Almanya üniversitelerinde elli bin gencimiz öğrenim görmektedir. Bunlar doktor mühendis vb mesleklere sahip olunca ülkelerine dönmeyeceklerdir. Çünkü aileleri oradadır. Çift pasaportları vardır. AB ülkesi vatandaşı da olduk-ları için dünyanın her yerine vizesiz gideceklerdir. Bu bazılarına göre bir nimettir. Oradaki kazanç ile ülkemiz para birimi arasında artık bir uçurum vardır. 1960 larda ki bir mark üç lira iken bugün Euro iki bin liraya yaklaşmaktadır. Orada çalışıp-kazanıp dünyalık yarışına girmenin bir koca anavatana ne faydası olabilir. Sonra yurt dışında mal /mülk edinenlerin hepsi de gurbetçi midir?

Yapılan araştırmalar artık bir Almanya kolonisinin Milli, İslami ve kültürel değerlerin büyük çapta yitirmiş insanlar olduğunu göstermek-
[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ 54

tedir. Bazen gazetelerin sınır kapılarında yaptığı anketlerde de dehşet verici sonuçlar ortaya çıkmaktadır.

Sonuç olarak bize göre:

Türkiye' yi bir zamanlar sadece dedesinin vatanı olarak bilen ;

İslami ve milli değerlerden ,geleneklerden uzak yaşayan,

Kendi dilini bile doğru dürüst konuşamayıp, bulunduğu ülke adına askerlik yapan, orada kazanıp orada vergi veren, insanların bize hiçbir faydası yoktur.

Sayıları isterse yüz milyon olsun, isterlerse ispanyada şatolar satın alsınlar; isterlerse beş üniversitede mastır yapsınlar, isterlerse o ülkenin dillerini su gibi konuşsunlar!

Bir milli ülkü etrafında birleşmedikçe Allah'ın emir ve yasaklarına uymadıkça, bir Müslüman gibi yaşamadıkça; Bu dünyanın hırslarını, mal ve mülk edinme gayretkeşliğini bir yana bırakmadıkça; Batının ölçülerini benimseyip egoist ve alkolik bir tüketim toplumu bireyi

ASMALI ÇORUM EVLERİ 55

olmaktan vazgeçmedikçe; Dilini konuşmadıkça, inancını yaşamadıkça, toprağı-vatanı, kederi ve sevinci paylaşmadıkça; Ülkesindeki akrabalarını, yoksullarını, dullarını, yetimlerini hele bugünlerde bombalarla yok edilen Müslüman kardeşlerini düşünmedikçe...Gözyaşı dökmedikçe, Kim dünyanın neresine göçerse göçsün!

Uğurlar olsun...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

BORÇ

Ülkeyi yönetenlerin iyi yönetemediği ve Amerika'nın Afganistan'ı vurduğu, iktisadi çöküş ve büyük maddi sıkıntıların yaşandığı günlerdeydik. Hemen her gün yapılan zamlarla büyük bir sosyal çürüme içine giren halkın durumu da içler acısıydı. Yaşayan sosyal doku ve hala çözülmemiş akrabalık ilişkileri ile insanlar hayatını idame ettirmeye çalışıyordu. Kış gelmişti. Herkes gibi bende en sıkıntılı günlerimi yaşıyor, nereye para yetiştireceğimi şaşıırıyordum.

Havaların soğuması hastalıkları artırmış, bu da tedavi ve yakacak giderlerini etkilemiş bütçemi de gerçekten perişan etmişti. Ülkede Amerika'nın saldırdığı Müslüman kardeşlerimizin yaşadığı Afganistan'ın para birimi olan Afgani bile abd doları karşısında yükselmiş; Türk Lirası ise

değer kaybetmişti. Öyle ki bu kaybediş de hemen her gün hissediliyor döviz yükseliyor ve ona bağlı olan tüketim malzemelerini de etkiliyordu. Oysa garip olan bir başka konu da dünyada petrol fiyatlarının düşmesi Türkiye'de ise her gün ayarlanma bahanesiyle devamlı yükselmesiydi. İşte bu perişan günlerden bir gün evdeki bazı eşyaları satarak kış atlatma kararı almış işe kıymetli kitaplarımdan başlamıştım. Hepsini itina ile ambalajlamış; alıp sahaflara götürmüştüm. Orada yapılan değer takdiri ile düşündüğümün onda biri kadar bile para verilmemesi, beni sükut-u hayale uğratmıştı. Yine koltuğumun altına alıp sevinerek eve getirmiş fakat yine de parasız kalmıştım. Öyle para edecek bir şeyim de pek yoktu. Ama maddi olarak da ömrümün en sefil günlerini yaşıyordum. Kiram birikmiş, ödenmeyen faturaların faizleri, katlanarak ödenemez hale gelmişti. Karanlıkta, soğukta kalacağım günler yakındı. Nihayet önce elektriğim, sonra gazım, sonra telefonum, sonra da

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

suyum kesildi. Bidonlarla caminin şadırvanından su taşımak kolay değildi, mum ışığında oturmaya da zamanla alışmıştım, küçük tüple de yemeğimi hazırlıyordum. Eski odun sobamı kurup kömürlükteki hırdavatları ve bahçedeki kurumuş ağaçları yakarak bir müddet daha idare ettim. Kul sıkışmayınca Hızır'ın yetişmeyeceğini biliyorsam da yine de çok büyük ızdırıp çekiyor; çaresizlik içinde kıvranıyordum. O gün ramazanın ilk günü idi. Evdeki nevaleyi ve cebimdeki son kuruşları sayarak kendime bir iftar sofrası hazırlamak üzereydim ki kapı çalındı:

-Selamualeyküm.

-Ve aleykümselam.

-Hoş geldin, Mehmet, nereden böyle.

-İçeri almayacak mısın? Bu soğukta.

-Tabii buyur gel, çok sevindim..Ee, hoş

geldin.

-Hoşbulduk, sen nasılsın?

-Elhamdülillah!

-Nereden böyle?

-Libya'dan, uçaktan indim doğru sana geldim.

-İyi ettin, sağ ol.Ama.

-Aması ne?

-Biraz dardayım.

-Niye? Hayırdır inşallah!

-Ülkedeki krizi görmüyor musun?

-Ya evet, duyuyorum ama, bu kadar da olduğunu bilmiyordum.

-Evet, maalesef öyle, hiç bir şeye para yetiştiremez olduk. Milletçe çok büyük sefalet çekiyoruz.

-Allah yardımcınız olsun!

-Cümlemizin.

-Bu akşam sana misafirim, akşam oldu, yarın da memlekete hareket edeceğim.

-Başımla beraber, memnun olurum. Çok iyi ettin, yalnız; yalnız..

-Yalnız ne?

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ **60**

-Sana ikram edecek emin ol hiç bir şeyim yok.

-Düşündüğün şeye bak. Hem önce şu emanetini bir al, al da ondan sonra daha da rahat konuşalım.

-Ne emaneti?

-Ben üç yıl önce Libya'ya giderken pasaport çıkarttıracak param bile yoktu. Hatırladın mı? Sonra yol parası bile bulamamıştım!

-Eee

-İşte o günlerde bana para vermiştin hatırlıyor musun?

-Evet, şimdi hatırladım!

-Senin o iyiliğini hiç unutmadım. Önce şu emanetini bir al, yani parayı. Sen o gün bana o parayı vermeseydin ben oraya çalışmaya gidemiyordum.

-Sağ ol, Allah CC razı olsun, ilaç gibi geldi. Tam zamanında yetiştin.

-Başka bir ihtiyacın var mı?

-.....

ASMALI ÇORUM EVLERİ **61**

-Darda ve sıkıntıda olduğun her halinden belli.

-İstemem,sonra ödeyemem.

-Ne kadar lazım?

-Olmaz; alamam.!

-Tamam,borç veriyorum oldu mu?

-O zaman oldu.

-Sana,o zamanlar senin bana verdiğin kadar kredi açıyorum. Sende bana üç yıl sonra geri ödersin tamam mı? Şimdi itiraz etmeden al şu parayı.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇEÇENLER VE BİZ!

Geçtiğimiz günlerde bir kanalda Çeçenler'e ait seyrettiğim bir haber programı üzerine bu satırları kaleme almaya ve duyduğum ızdırabı bir kere daha dile getirerek; üzüntümü sizlerle paylaşmaya karar verdim.

Programda Çeçenlerden dünyaya terörizm ihraç eden insanlar olarak bahsediliyor ve sanki bir Avrupa ülkesinin herhangi bir tv kanalında bu konu dile getiriliyordu.

Tabii millî politikalarımız gereği İslâm dünyası ile “küs” olduğumuz için programcılardan da iyi niyet beklemek pek hakkımız olmasa gerektir. Bir kere ülkemizdeki beş milyon Çerkez ve ilaveten de fakir bendeniz gayet tabii olarak Çeçenlerle aynı kabileden ,aynı boydan ve aynı soydanız. Menşeimiz de yüce Türk

Milletidir.Tabiiyetimiz de her ne kadar T.C. olsa da yüreğimiz Çeçen kardeşlerle birlikte atmaktadır. Tüm Müslüman Ademoğulları gibi bizde,onlar da Yüce Allah'ın Kulları CC ve Kâinatın Efendisinin SAV in de ümmetiyiz.

Çeçenlerin veya Kafkas halklarının İslâm'a dahil olmaları Halife Mervan zamanına yani Hz. Ali' R.A' ın hilafetinden sonraki döneme rastlar.Bu itibarla Çeçenler su katılmamış bir İslam inancına geleneğine,adabına ve terbiyesine sahiptirler. Bizim günlük hayatta alışageldiğimiz gayrı İslamî hal ve hareketler onlar tarafından asla hoş görülmemektedir. Hâlâ Çeçenya köyleri Sultan 2. Abdülhamid'e hutbe okurlar.

Kafkasya'da ilk istilacılar Moğollar olmuş; sonra İran Şahları buralara göz koymuş son olarak da Rus çarları bölgede çok uzun zaman Müslümanlara zulmetmişlerdir.

Yüzyılın başında Sovyet Rusya'nın Musul, Kerkük ve Türkmenistan üzerindeki yayılım
[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

hattının bir diğer ayağı kendi gri-soğuk ve karanlık steplerinden sıcak denizlere ve mavi-gökyüzüne sahip ülkelere inmek olmuş; bunun için de uzun yıllar esaret altında yaşayan bu Hacı Murad'ların ve İmam Şamil'lerin torunlarıyla karşı karşıya gelmişlerdir.

Deli Petro gelmiş geçmiş en büyük Rus Çar'ı olduğu halde peşinden gelenler Gorbaçov, Yeltsin ve Putin de hep aynı Çarlık ruhu ile hareket etmişler ve Çeçenistanı kendi iç meseleleri zannederek Müslüman kanı dökmüşlerdir. Hatta “geçen 2000 yılı yılbaşı gecesi Putin’ in Çeçenistan Cephesini ziyaret etmesi ve askerlerine birer kasatura hediye etmesi ve moral desteği vermesi” konuya verdikleri önemi göstermektedir.

Kanunî Sultan Süleyman zamanında 15.yy da Endülüs Emevilerinin son temsilcileri olan Benî Ahmer Devletine yardım edilememesi Avrupa'dan Müslümanların atılmasına sebep olmuş ; Abdülhamid Han zamanında da Şeyh Şamil'e destek verilememesi Rusların bölgeye iyice çöreklenmesine ve

Müslümanları Sibirya'ya göçe zorlayarak , topraklarını işgal etmelerine sebep olmuştur.

Ülkemizdeki hükümetlerin ekserisinin yıllar boyunca küçük hesaplar peşinde olmaları ve büyük dış politikalar üretememeleri bu akrabalarımızın ve soydaşlarımızı müstevlilerine şiddetle ezdirmiştir Misak-ı Millî sınırları diyerek çizdiğimiz hattın arkasında kalan akrabalarımızın ve milyonlarca şehit kanı dökerek aldığımız ve yüzlerce yıl bizim olan bu toprakların ve üzerinde bıraktığımız insanların hukukunu sormaya ; hakkını aramaya da kimse cesaret edememiştir.

Kafkas halkları için Türkiye'ye gelmek küçük Hacc'dır. Ve bütün Kafkasyalı kardeşlerimizin hemen hepsinin Türkiye'ye karşı beslediği plâtonik aşkı ve gönülden bir bağlılığı mutlaka vardır.

Bugünkü Rusya'nın ahalisinin büyük bir kısmı Yahudilerdir. Orada beyaz Ruslar, Almanlar ve bölgesel halklar alt birimlerdir ve gizli olarak yönetimde büyük etkileri olanlar da yine bu [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

Yahudi asıllı Ruslardır. Think-thank denilen ve beş yüz yıl sonrasını planlayan kuruluşlarda hep Yahudi bilim adamları çalışır.

On yılda beş yüz bin şehit veren Kuzey Kafkasya Milletinin ızdırabı mutlaka ki bizim de millî ızdırabımız olmalıdır. Rusların ikide birde yüzümüze vurduğu “ Kürt Kartı” ile bu konunun hiçbir alâkası yoktur.

Onların zulmettiğimizi öne sürdüğü Kürtler bir Türk boyudur, ama Çeçenler hiçbir zaman Ortodoks ,Bolşevik,Beyaz Rus hatta –haşa- ateist olmamışlardır.

Çeçenya’daki savaş Çeçenlerin bağımsızlıklarını ilan etmeleri üzerine çıkmış görünse de bir yüz yıl süren baskı,istibdat ve dikta rejiminin aslında son perdesidir. Rusların nüfusu bir milyonu aşan bu küçük devlet üzerindeki emelleri biraz da eski balistik ve nükleer füzelerinin hâlâ burada bulunmasıdır. İkincisi Müslüman olmaları; üçüncüsü de sıcak denizlere inme projeleri ve yayılmacı politikalarının yolu üzerinde bulunmalarıdır. Beş yılda 150 bin şehit veren bu kahraman

soydaşlarımızdan geriye kalanlar İnguşetyadaki mülteci kamplarında-bez çadırlarda yaşama savaşı veren- perişan bir haldeki çocuk,yaşlı ve kadınlardır.

Yanmış yıkılmış, hemen her tarafı enkaz yığınlarıyla, karla ve buzla kaplı bu soğuk ülkede sadece savaştan Çeçen mücahidleri olup onlar da şehadet şerbeti sırasına girmekte ve Livâ-ül Hamd sancağına gönüllü yazılmış olarak ellerine buzdan yapışmış silahlarıyla uykusuz-duraksız,aç-susuz ebedî bir nöbette ülkelerini savunmaktalar.

Gerçekte Türkiye’de Ruslarla bu veya başka bir vesile ile en ufak bir anlaşmazlık derhal doğal gaz musluklarının kısılmasına sebep olacak ve bir kış gecesinde iki milyon Ankaralı zatürree den yataklara düşecektir. Bu terörist ülkeye karşı böylesine bir göbek bağı ile bağlanmak son derece yanlıştır. Büyük millî politikalar geliştirmedikçe böyle hain düşmanlarımıza muhtaç olmak, soydaşlarımızın ezilmesine göz yummak, bizim gibi insanların son derece canını sıkmaktadır.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Bugünkü nesil Moskof ve Ermeni mezâliminden, Maraş müdafaasından ve Bulgar zulmünden bîhaberdir. Tek verilen savaş'ı Sakarya'da zannetmekte ve yıllardır sürdürülen eski Yunan ve Roma efsaneleriyle süslü- aslında milli olmayan- bir eğitim sistemi ile koca bir şanlı tarihi ve millet düşmanlarını da unutmuş görünmektedir.

Ülkemizde bulunan TV kanalları yılbaşı derdine düşmüş, magazin ve paparazzi dala-vereleriyle milleti meşgul etmektedirler İçlerinde Çeçenistan'a, Afganistan'a, Irak'a, Filistin'e muhabir gönderecek kadar vatanperver olanları nerede ise hiç yoktur. Cesur muhabir kıtlığı had safhadadır. En muhafazakar bildiğimiz kanallar bile eldeki görüntülerini CNN in Rusya cephesinden girerek elde etmekte haberleri de Sovyet haber ajanslarından almaktadırlar.

Orada Besmele ile namluya sürülen bir havan mermisi bin dolardır. Ülkemize giriş yapmak isteyen 150 Çeçen aile pasaportları ve vizeleri olmadığı için geçen yıl sınırdan geri çevrilmiştir. 192 sivilin öldüğü tiyatro baskınında

kimyasal gaz kullandı diye kimse bu ülkeye ses çıkaramamakta ve Birleşmiş Milletlerdekilerin bile nutku tutulmaktadır. 20 milyonluk Irak'ı yok etmek üzere oraya-buraya konuşlanan sığır çobanlarının kanlı biftek, hamburger yiyen, kola, viski ve insan kanı ile beslenen 150 kiloluk insanların keyifleri ve rahatları için-bu günlerde- 20 milyon Müslüman'ın kanı dökülecek ve ülkelerinin altı üstüne getirilecektir.

Karşımdaki camlı dolapta Kafkas Gazisi Dedemin resmi ve madalyası hâlâ durmakta Kerkük, Musul, Süveyş, Trablusgarp Medine ve Sîna cephesi şehitleri çöl kumlarıyla örtülü kabirlerinde torunlarından Fatiha beklemektedirler.

Ve Çerkez asıllı bu satırların yazarı fakir bendeniz de mübarek Şevval'in son günlerinde Çeçenler, Filistinliler, Iraklılar, Türkmenler ve cümle Müminler için dua' ya durmaktayım...

Müslümanları muvaffak ve muzaffer eyle Ya Rabbi...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

**ÇOCUKLARIMIZA DİKKAT
EDELİM...**

Okulların kapanması ile birlikte ilimizdeki on beş bin öğrencinin sokaklara döküldüğünü ve ebeveynlerin denetimlerinden uzaklaştı. Velileri, evlatlarına sahip çıkmaları konusunda uyardı.

Her türlü zehirli ve zararlı madde tüccarlarının kol gezdiği ülkemizde okulların kapanması ile birlikte çocukların ve gençlerin sokakta kaldığını ve mevsim icabı olarak da her türlü tehlikeye açık hale geldiler.

“İl genelinde on beş bin öğrenci yavrumuz tatille birlikte sokağa çıkarak eğlenmeye başlamış ve aile denetimlerinden uzaklaşmışlardır. Her türlü kötülük önce arkadaştan gelir. Bu itibarla velilerin öğrencilerimizin arkadaşlarını ve gittikleri çevreleri de iyice tanımaları gerekir. Her türlü zararlı alışkanlığa bu yaşlarda yakalanmakta ve “bir kere denemekten bir şey olmaz” düşüncesi ile ömür

boyu sürecek bağımlılık felaketlerinin de temelleri atılmaktadır.

Tatille birlikte okulların disiplin ve denetimleri kalkmış, mevsim icabı uzun günlerde gençlerimiz evden çok daha fazla uzaklaşmaya başlamışlardır. Artık ilimizde onların gideceği her türlü eğlence yeri mevcuttur. Bağımlılık yapan maddeler çeşitlenmiş kolalardan enerji içeceklerine, alkollerden sentetik uyuşturuculara kadar her türlü zehir yurdumuzda olduğu gibi ilimizde de çeşitlenmeye başlamıştır. Gençler geç vakte kadar dışarıda oyalanmakta ve kendilerine yeni meşguliyetler aramaktadırlar. Zararlı alışkanlık reklamları ile dolu gayr-ı ahlaki tv dizileri Türk aile yapısının temellerini dinamitlerken; sayısız bir kısım cafe ve eğlence yerleri de bu tür değişimlere mesken olmaktadır.

Kimyasal katkılarla dolu ve şiddetli bağımlılık yapan yabancı sigaralar, moda ve medyanın etkisi, futbolcu, manken ve şarkıcıların örnek alınması madde bağımlılığı ile birleşerek **KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

kişilik kaymalarına yol açmakta bu da psikolojik sorunlara zemin hazırlamaktadır. Yurdumuz bir suç cenneti olma yolundadır. İlimizde bile hemen her gün kötü haberler gazetelerimizi doldurmakta ve işittiklerimiz yüreğimizi yaralamaktadır.

Bir gün muhtemel bir felaketi yaşamak istemiyorsak bilhassa çocuklarımızı ve gençlerimizi iyi denetleyelim. Onları başıboş bırakmayalım. Kimlerle arkadaşlık ettiklerine ne yiyip ne içtiklerine çok dikkat edelim. Eve geç geldiklerinde hesap soralım. Verdiğimiz harçlıkları nerede harcadıklarını ve zamanını nasıl değerlendirdiğini, arkadaşlarının kim olduklarını daima sorgulayalım. Yoksa vakit bir gün çok geçmiş olabilir. O zaman da son pişmanlık fayda vermez. Onları safahata değil faydalı Milli ve Dini uğraşlara yönlendirelim.”

Şu sıralar kendimi toparlamaya çalışıyorum. Birkaç aydır anksiyete bozukluğu ve panik atak krizleri ile uğraşıyorum. Kullandığım antideprasanların bu evlilik kararım üzerinde etkisi olduğunu sanıyorum. İçine düştüğüm boşluktan

evlilik yolu ile çıkabileceğim yanılgısının faturasını ödüyorum maalesef şimdi. Neyse! Hata biz beşere mahsus. Umarım sıkıyorum canınızı. Antolojiye artık girmeme kararı aldım. Daha doğrusu hiçbir edebiyat sitesine. Artık şiir yollamayacağım. Bir süre kitap çalışmalarım ile ilgileneceğim ve Kasım ayındaki Tüyp kitap fuarı için Gerçek Sanat Yayınları bünyesinde imza günlerine katılacağım.

Böyle diyorum ama; antolojiye girmeden ve sizin sayfanıza uğramadan da yapamıyorum. Bunun bir adı olmalı, bilmiyorum? Şiirlerinizin hepsini aldım, öpüp başım üstüne koydum. Mushaf gibi. Sevgimle. Berzan..diye yazmıştın ve sonrasında ondan gelen cevaplar şirretliği ayyuka çıkardı.

-Ahh Emine hanım ahh! Bu yazdıklarının hepsini biliyorum, daha önce sözünü etti, inanın bana. Onu iyi tanımadığınız nasıl da belli? Dedim ya, flört öz bir adamdır O! Sadece sana değil başka kadınlara da yazar ve ben hepsini tek tek bilir, güler geçerim. Çünkü sevgisinden eminim, bunu bana hep hissettirdi, hissettiriyor. Onu hastalığından [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ötürü arar aramaz tekrar benimle evlenmek istediğini biliyor musunuz? Ama ben buna gerek olmadığını, bizi ne nikahın bağlayacağını ne de mahkemenin ayıracağını söyledim. İnanmazsan sor? nasılsa senin aramaların bitmeyecek. Bana olan sevgisinden emin olmadığınızı yazmışsınız; kendinizi kandırmayın Emine hanım, 50 yaşına gelip kimseyle evlenmemiş adam bir kez evleniyor ve ikinci evlilik teklifini de ilk eşine yapıyor. Daha nasıl bir sevgi bekliyorsunuz? Bakın bunları yazmamın nedeni sizin gözünüzü açmak, çünkü aşkınız sizi kör etmiş. Yukarıda size yazdığı mesajlar aramızın bozuk olduğu dönemlerdi ve o da doğal olarak gereğini yapmış ki sonrasında söyledi de zaten. Ben de o dönemlerde aynı şeyleri ve hatta fazlasını yaptım.

Ve şunu asla unutma sana dediklerinin hiçbir hükmü yok, Ondanda ayrılan bendim. Şu an iyiye ve yaşama enerjisi varsa o da benim ilgim sayesinde oldu. Başka kadınlarla oynamak isteyen her erkeğin yaptığını yapmış.

Sana "o" benim büyük aşkım vs vs" diyecek değil ya. Elbette mazeretler uyduracak. Bütün erkekler böyle hovardalık yapıyor. Ailesine gelince, O asla ve asla baskı altında değil. Ailesi ise baskıcı insanlar hiç değil. Böyle konuşarak on'a hakaret ettiğinizin umarım farkındasınız. 50 yaşında adam ne isterse onu yapar. Sizi incitmemek için bunu size söylediğini kendi bana dedi. Çünkü hastanede refakatçi kalmak için çok dolanmışsınız, o da uygun dille bunu söylemiş. Ne yapsın, eski eşinin ani dönüşünü hazmedemezsiniz diye yalan söylemiş garibim. Son sözüm; saflığı bırakın artık. Diye yazmış bende bu söze binaen ona inanmış gibi yaptım bir müddet ve hatta senin hayran sayfana şöyle bir not yazdım. Aslında ironi yapmıştım ama yarası olan gocunur derler ya siz bunu imaj meselesi yaptınız. Dedim ki madem eski eşinizi iyi tanıyorsunuz ve hanımlara kötü davrandığını biliyorsunuz buna neden göz yumdunuz. Hemcinslerinize yazık değil mi? Onları neden aydınlatmadınız ki! Hem artık maskeler düşsün de [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

şairimizin gerçek yüzünü herkes görsün dedim. İşte bu ne senin işine geldi nede onun. Neymiş? Özelimizi neden herkes bilecekmiş. O bana özelden yazıyormuş ben ona neden oradan cevap yazmışımış. Kendini benim yerime koyda bir düşün canım. Ortada senin tarafından kandırılan ve onun tarafında aşağılanmaya çalışılan ve tehdit edilen biri var beni sürekli bunları yazarım alenen seni rezil ederim diye tehdit eden biri vardı. Benim Allahtan başka kimseden ne bir çekincem nede korkum vardı. Sen ki kadınlara hep arka çıkmış onlara saygı duymuş ve koruma altına almaya çalışmış biriydin ya da en azından imajın buydu artık emin değilim. Bana yaptıklarından sonra peki bu kadar kötü huyu olan bir adamın neden peşindeydi bu kadın ve neden bunlara katlanıyordu ki? Diye düşünüyordum tabii ki bu çok ayan bir şeydi onun tek amacı seni bana kötülemek ve senin benimle oynadığını bana ispat etmektir. O yazımdan sonra senin talimatınla beni hayran sayfandan ve hesabından sildi ayrıca engelledi bunu sen bana itiraf etmiştin çünkü..ve bana o yazımdan dolayı

çok kızmıştın sana burada bilinçli olarak zarar verdiğimi düşünmüştün üstelik zarar gören ben olduğum halde senin tek derdin yazar olarak herkesin gözündeki imajındı. Yani benim ne hissettiğim senin umurunda bile değildi ki buda onun aslında ne kadar haklı olduğunu gösteriyordu bence siz gerçekten uygun bir çiftsiniz aynı tencere kapak misali. Peki şimdi sana soruyorum kendini yalnız hisseden sevgisizliği tatmış ve yaşamış kadınlara sahte sevgi sözcükleri dağıtarak ne yapmaya çalışıyordun. Hayran kitlesi oluşturmak mı? Sırf seni rezil etmemem için bana söylediğin o sahte sözlere ne gerek vardı. Ortak arkadaşlarımız çoktu değil mi? Bir anda her kez sana farklı bir gözle bakmaya başlayacaktı öylemi? Hayır! Ben seni öyle sevdim ki sen kötü de olsan bunu alenen söylemezdim bu bir. İkincisi seni sevmiyorum deseydin bunu anlayacak kapasiteye sahiptim ki ben seni üzmemek adına bir çok kişiyle muhatap oldum ve hakaretler işittim. Ben en başından beri defalarca bunu sana sordum seni sevmesem seninle [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

konuşmam dedin geçiştirdin bende sana inandım her zaman ki gibi hepsi bu işte ve sayfana tekrar bir davet gönderdiğimde onun verdiği tepkiyi aklım almadı bana ne yazdı biliyor musun oku da gör bak!

-Boşuna bekliyorsunuz kapılarda. Ben yaşadığım ve izin vermediğim sürece ne sizin ne de diğerlerinin onunla "gerçek" bir ilişkisi olamaz. Müsaade etmez, etmem. Bir süre ayrı kaldık ve o süreçte sizinle ve diğerleri ile Allah'tan o diğerleri daha çabuk anladı gırgırı oldu. Hepsi bu! Hala anlamadınız sevgimizin gücünü. Ailenizi dinleyin ve lütfen artık üzülmeyin. Diye yazmış.

Burada ki “ailenizi dinleyin” sözü aklıma şunu getirdi seninle yaptığım bir konuşmada ailemin seni asla kabul etmeyeceğinden bahsetmiştim. Demek ki konuştuğumuz her şeyden Onun haberi vardı. Son bir kez seni arayıp bu konuyu detaylı görüşmek istedim seninle, benimle öyle güzel konuşuyor ve hala bana öyle ümit veriyordun ki, sana dönüp şöyle demiştim hatırlarsan.

-Ben artık yokum! Bu kadına katlanamıyorum ve ben kendi hayatıma çekileceğim! Allah sizi mesut etsin! Ben zaman falan veremem. Aradan geçen zaman zaten az bir zaman değil. Zorla güzellik olmaz demiştim hatırlarsan. Seninle dost kalmaya karar vermiştik tabii bunu hiç istemedin hala sana zaman vermeme istiyordun. Kendinden emin değildin ama artık benim sınırlarım taşmıştı ve kabullenemiyordum canım. Ardından ona son bir mesaj yazmaya karar verdim.ve yazdığım mesajı aynen buraya yazıyorum senin son sözüne istinaden.

-Selam canım artık benimle uğraşmaktan vazgeç olur mu benden neden bu kadar korkuyorsun söyler misin? Benim aradığım iliş ki değil bana diyorsun ama esas takıntılı sensin. Bence sen bir doktora görün bu halin normal değil daha fazla çirkinleşme. Bir de yazarsın sözde o kimsenin malı değil. Sende onun sahibi değilsin. Aşkınız bu kadar güçlüyse beni neden sorun ediyorsun. Bundan sonra seni ciddiye [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

almayacağım. O ne derse o. Sen ona iyi hizmet et yeter. Başka bir şey istemiyorum. Nasılsa mutlu olamayacaksınız. Bedenine sahip olabilirsin ama ruhu bana ait olarak kalacak. Akı hep bende olacak unutmaya sakın. Dün gene beni sevdiğini söyledi ve ben ona inanıyorum canım, sen yazıp çizmeye devam et olur mu? Size iyi günler Hanımefendi!

Onun için seninle bile dost olabilirim çünkü seni ciddiye almıyorum. Aşk için savaş veren bir kadın görüyorum ve bu mücadeleyi takdir ediyorum son gülen iyi güler demiş atalarımız ne dersin diye yazdım. Yani artık yeter burama kadar getirdi ben aşağıdan aldıkça o üzerime geliyor ve o senin sahibin ise ve sen de onun malı isen benim ve dahi kimsenin yapacak bir şey yok. Biliyor musun? Ortak arkadaşlarımız soruyor. Sayfasından yazan o mu eski eşi mi diye? Muhtemelen odur. Çünkü seni her alanda eline geçirmiş bir vaziyette ve bize de fazla bir laf düşmüyor. Allah hayırlı etsin diyorken tam senden gelen son bir mesajla tüm dünyam alt üst oldu ne yazmıştın bana hatırlıyor musun yoksa senin yerine o mu yazdı demeliyim bence o yazdı

çünkü bu sözler ona ait cümleler onun kelime hazinesinden bunu artık çok iyi biliyorum. Yanlış hatırlamıyorsam şöyle başlıyordu. – Psikolojin bozuk, kendine zarar verebilirsin düşüncesiyle, incinmemen için sözlerimi hep seçtim. Anlamadın hala tacize devam ediyorsun. Çabaların boş onu seviyorum, yazmıştın evet aynen böyleydi. Şimdi diyorum ki ben acaba öldüm de cennetten mi yazıyorum tüm bunları. Benim adıma böyle bir kararı nasıl aldın anlamıyorum. Veya böyle bir duruma kendini nasıl inandırdın. Sen benim hayatımda yoktun ve ben yaşıyordum seni sevdim evet ama uğrunda ölecek kadar değil üzgünüm. Benim bir ailem ve sevdiklerim var sorumlu olduğum insanlar var her şey den önce Allaha inancım var. Hiç kimse için sen dahil hayatımı sonlandırma hakkına sahip değilim. Ki bunu seninle hep konuştuk böyle olmadığını bildiğin halde bu sözleri yazman bu mesajı yazanın başka biri olduğunu gösteriyor sırf ki son gülen olmak adına ve bana senin mesajından sonra gönderdiği [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

gülücük bunun ispatıdır.

Her ne ise işte bir sayfayı daha kapadık hayat o kadar kısa ki hiçbir şey için üzülmeye değmiyor. Sonuçta gördüğün gibi ben hala ayaktayım ve hayatıma başka biriyle devam ediyorum. Açıkçası çok da mutluyum çünkü beni senin üzdüğün gibi üzmüyor tam tersi beni mutlu etmek için elinden geleni yapıyor. Hani derler ya her şer de bir hayır vardır işte bu da benim için hayırlı olan bir şer oldu. Evet; canım burada artık seninle olan söyleşimizin son kısmına geldik. Ne dersin? Bu defteri artık kapatalım mı? Ben derim ki, seni iyi hatırlamak istiyorum aklımdaki seni başka bir şekle sokmaya içim el vermiyor. Bırak da öylece temiz kalsın aşkım ve içimdeki sen. Sen her ne kadar kabul etmek istemesen de ben seni gene de dost olarak kabul etmek istiyorum bir ömür boyunca. Bu arada şu senin bahsettiğin 4 aylık sürecin sanırım 2 ayı geçti. Yani iki ya daha katlanacaksın dostum. Sonrasında hiçbir şey eskisi olmayacak biliyorsun değil mi? Çünkü bıraktığın yerde değilim artık. Hoş kal dostum hoşça kal. (BİTTİ) 01 Temmuz 2009

ÇORUM'A ÜNİVERSİTE İSTEMİYORUM!

Hemen her zaman alışılmamış tepkiler vermeyi adet haline getirmiş birisi olmayıp; halktan, sokaktaki adamlardan ve ahaliden birisi sayılabilmeyi bir memnuniyet ve iltifat kabul etmekteyim.

Çoruma Üniversite gelirse ne olur veya kapısının üzerine Hitit Üniversitesi yazılı bir tabela asılan muhteşem bir bina bulunsa ve görkemli açılışlar yapılsa ne olur?

Varsayalım ki bir çok muhtelif fakültesi ile böyle bir Yüksek Öğrenim Kurumu şehrimizde ihdas edildi. Siyah cübbeli hocalar Samsuna uçakla getirtilip oradan şehrimize nakledildi, ÖSYMS yi kazanan en fazla bin-bin beş yüz [KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

öğrenci de getirilip sınıflara dolduruldu. Eğitim ve öğrenime başlandı. Sonra neler olur?

Bence üniversite demek nüfusu hızla artan şehrimize elli altmış akademik kariyerli insan ile bine yakın gencin getirdiği bir nüfus artışı demektir. Bu bir müddet sonra kiraların artması ve şehrimizin cadde ve sokaklarında birbirinden yakışıklı gençlerin boy göstermesi demek olacaktır.

Ana caddedeki pastanelerin, lokantaların, kafeteryaların ,spor ayakkabıcıların, telefon tamircilerinin ve kart satıcılarının işleri ciroları birden bire artacak şehrimizde giyim ,kuşam, ve gıda sektöründe patlama yaşanacaktır. Bu hadise esnafa ve ilimizin ticari hayatına büyük bir canlılık getirecektir.

Çünkü bu gençler çoğu orta halli ailelilerin çocukları olacak ve Çorum'u daha önce haritada dahi bilmediklerini hatta tercih yaparken yanlış yazdıklarını bile-belki- itiraf edeceklerdir.

Bu çocuklar pastane ve kafeteryalardan artan vakitlerinde okullarına da gidip; en az altı yüz

milyonluk cep telefonları ile kız arkadaşlarını ararken , ailelerini ayda bir kere zor arayacaklar ve zavallı babaların onlara para yetiştirmek için neler çektiğini ,nasıl uykularının kaçtığını asla bilmeyeceklerdir.

Devletin verdiği krediler ile hayır kurumlarının verdiği burslar bu çocukların amerikan sigaralarına, kolalarına, pantolonlarına, filanca markalı ayakkabıları ile cep telefonlarına asla yetmeyecektir. Zira günde bir paket yabancı sigara masrafına bir kurumun bir aylık bursu bile kafi gelmeyecektir.

Sonra bu gençlerimiz geldikleri bu yabancı çevrede çok daha rahat davranacak ve ilimizin muhafazakar (!) yapısına ters düşecek hal ve hareketler sergileyecek ,buralı gençlere iyi (!) örnek olacaklardır.

Ailelerinin maddi durumu özel üniversiteleri karşılarsa kimse Çorum'u yüksek öğrenim için seçmeyecek ama mecburiyet bir çok insanın Çorum'u tanımasına vesile olacaktır. Çünkü **[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

birçokları maalesef meşhur bir şarkıcı veya ünlü bir futbolcu olamamış, kendilerini kimse keşfedememiştir.

Sonra...

Dört-beş sene sonra ilk mezunlar verilecek, törenlerde herkes keplerini havaya fırlatacak ve mezun olup şehirlerine döneceklerdir.

Hangi meslekten olursa olsun kız öğrencilerin büyük bir kısmı evlendikten sonra mesleklerini de bırakacak ve çocuklarını yetiştirmek üzere evlerine kapanacak ve vaktiyle bu üniversitede boş yere sıra işgal etmiş olacaktırlar.

Bu ülkede bilime, insanlığa ve memleketi hizmet için değil de iyi tahsilli ve zengin eş bulmak için ön koşul üniversiteli bir hanım olmaktır.

Erkeklerle gelince, onlarda ellerinde diplomaları hemen birçok işe başvurup bol para kazanacaklarını ve müreffeh bir hayat yaşayacaklarını zannedecek ve işte o zaman büyük bir kayaya çarparak kendilerine geleceklerdir.

Büyük şirketlerde önlerine uzatılacak formlarda ikinci yabancı dilleri sorulacak, master ve doktora dereceleri istenecek, kaç bilgisayar dili bilip bilmedikleri bile merak edilecek, hangi büyük firmalarda ne kadar çalıştıkları da mutlaka öğrenilecektir. Eğer bu şartlara haiz değilse ülkemizin gerçeklerine uygun hale gelmeleri en az on yıl alacaktır.

Bir köyde vekil öğretmenlik bulabilirlerse veya babalarının işlerinin başına geçerlerse o zaman kurtulmuş olacaklar; eğer devlet kapısına gelirlerse orada da kendilerinden on yıl önce mezun olanları bile orada hala bekliyor bulacaklardır.

Filanca cemaatin müridi veya mensubu iseler işleri, eşleri, maaşları, dershaneleri, dünyada gidecekleri ülkedeki yatakhaneleri, statüleri ve gelecekleri bir beş-on yıl önceden hazırlanan talihli bir avuç gencin dışında normal şartlar altında ülkemizin iş ve kazanç durumu bir felakettir.

Yurt çapında dört yüz bin kahve vardır. Her [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

gün on milyon insan bu kahvelerin veya gaz odalarının müdavimidir. On milyon işsizimiz ve bir buçuk milyon kaçak işçimiz vardır.

Ara insan gücüne “görülen lüzum üzerine ” son verildiği için; her dairede, her şirkette veya hemen her yerde her üniversite mezunu müdür, yönetici, müşavir, müsteşar vs dir. Teknisyen, işçi, çırak ,kalfa ,usta ve ara insan gücü yani çalışacak insan yoktur.

Ve böylesi yerlerde –nedense- hemen her kesin çalışırken tek gözü mesai saatinde olmakta, beyni ile de cehennem sıcağı iklimine sahip yerlerde satın aldığı yazlığına bir an önce kavuşmanın hayali ile yaşamaktadırlar. Bu değilse bile arabasının modeli, evi, kızı, oğlu damadı ve bitmek bilmeyen dünya ihtiyaçları ve tutkuları ve hırsları böyle insanların doğru ve dürüst çalışmasını engellemektedir.

Çorumda kurulmuş veya kurulacak olan üniversitelerden mezun olanların ne kadarı şehrimizde kalıp bir iş tutup çalışmaktadır?

Ana caddemizde on metre arayla bir eczane, ihtiyacımızın iki misli avukat, beş misli mühendis varken, sanayideki dükkanlarda ülkemiz üretiminin hakiki sahipleri yağ, kir ve pas içinde çalışır, yanlarına bir çırak bulamazlarken;

Bu üniversitelerden mezun olacaklara iş hazır mıdır?

Üniversite öğrencisi mezun olunca bu şehirden önce doğduğu veya geldiği yere geri dönmüyor mu?

Üniversitesi olan şehir unvanı bize çok mu prestij kazandıracaktır. Bu prestijin maddi karşılığı nedir?

Üniversite neticede bir yatırım ise bunun halka ve millete geri nasıl geri döneceğin kimse izah edebiliyor mu ?

Türkiye deki illerin yarısından fazla sayıdaki yerde üniversite var da milli gelirimizde bir artma ve enflasyonumuzda ve dış borcumuzda neden bir azalma yok..

Imf den gelecek paralara , avrupa birliğine, [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

sam amcanın himmetine muhtaç mıyız
değil-miyiz?

Bir on yıl önceki “önce vatan ” prensibi-
nin yerine “önce insan hatta önce ve mutlaka ben”
kanunu geçmiş midir, geçmemiş midir?

Her üniversitelinin gönlünde “kapağı
yurtdışına atmak” ve gidip de dönmemek, var
mıdır yok mudur?

Çalışmadan, kazanmadan, üretmeden, rantıye
ile , para hareketleri ile para kazanmak ve hemen
köşeyi dönerek ,artist, şarkıcı, futbolcu, olarak,
yat-kat, mal-mülk sahibi olmak, ülkeyi, yoksulları
,garipleri dulları ve yetimleri hatta komşu
Müslüman ülkeleri hiç ama hiç düşünmemek
insanımızın yaşama biçimi olmuş mudur ,olmamış
mıdır ?

Dünyada veya uzayda yer işgal eden, oksijen
tüketen, çöp üreten; Geçen yıl Çorumda altmış
trilyon liralık alkol ve sigara tüketen, baca gibi
tüten, damacanalarla şarap, bidonla rakı ve
tankerler dolusu bira içen; Biz miyiz değil miyiz?

Şimdi bu durumda,
Hemen her köyümüze bir üniversite açsak ?
Bütün mezunlarına iş bulabilecek;
Milli geliri on bin dolara çıkarabilecek;
Jet motorları ile uyduları artık yapabilecek
miyiz?

Üç uçak lastiğine beş yüz kamyon buğdayı;
Günde yirmi milyon doları da amerikan
tütününe vermeyecek;

Dünyada kimseye muhtaç olmadan başımız
dik,onurla adam gibi yaşayabilecek miyiz?
Bunlar olmadan,bu işler düzelmeden,bazı kainat
çapındaki doğruları bulmadan,eğitimde, siyasette,
bilimde ,çalışma hayatında köklü reformlar
yapmadan,tek tek fert fert kendimize çeki düzen
vermeden,kafalarımızı, ruhlarımızı, gönüllerimizi
her şeyimizi değiştirmeden bu köyümüze değil
Hitit ,Urartu hatta Kommagene Üniversitesi
açsak ne yazar?

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇORUM’UN TÜRK KÜLTÜR TARİHİNDEKİ YERİ VE ÖNEMİ

Tezimiz, Çorum’un “nevi Şahsına münhasır” veya “özgün” niteliklerini, etnografyasını, folklorunu bir kere daha tebarüz ettirmek; bunun Anadolu Medeniyeti içerenindeki yerini ve ehemmiyetini ortaya koymak amacını taşımaktadır. Öteden beri Antik Hitit Medeniyetinin gölgesinde kalarak son yıllarda artan turizm potansiyelinden de böylelikle istifade edememiş; öte yandan saf, duru ve yerel kültür değerlerini de daima içinde barındırmış olan Çorum’u bir kere tanımak ve tanıtmak arzusundayız.

Takdir edilmelidir ki bir bölgenin tüm yönleriyle araştırılması, tarih içindeki rolünün ortaya konması ve varsa onu diğerlerinden ayıran özelliklerin anlatılması pek kolay bir iş değildir.

Yıllara ve ciltlere sığmayacak zengin bir kültürü tevarüs etmiş olan Anadolu’yu sadece kültürel olarak ele almak bile çok geniş ve kapsamlı araştırmalar ile olağanüstü çabalar gerektirecektir.

Yurdumuzda etnografya, dil ve edebiyat, sosyal adet ve ananeler, halk oyunları ve folklor, antropoloji, el sanatları, yaşayan adet ve gelenekler ile ve hatta Anadolu mimarlık ve sanat Tarihi üzerinde yeterli çalışmaların yapıldığı; arşivlerin gereğince incelendiği, mevcutların envanterinin çıkarıldığı, tasnife alındığı kanaatinde değiliz. Hatta ülkemizin tanıtımı ve turizm politikası bile Ege ve Akdeniz’deki iklim ve doğa güzelliklerimiz ile bizden önceki uygarlıkların antik medeniyetlerine odaklanmış bir şekilde seyretmeye devam etmektedir. Bütün bunların tabii bir sonucu olarak İç Anadolu Müslüman Türk Medeniyeti daima gölgede kalmış; yeterince aydınlatılamamış, anlatılamamış, öğretilmemiş hatta anlaşılamamış bulunmaktadır.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Antik Hitit medeniyeti üzerinde yeteri kadar çalışma yapılmıştır kanaatindeyiz. Belki kazılar ve yeni eserlerin ve yerleşim birimleri ile arkeolojik buluntuların ele geçirilmesi uzun yıllar alabilir. Hatta yurdumuzdaki müzelerin hemen pek çoğu antik çağlara ait malzeme ile dolu olmasına rağmen Anadolu'muz dünyanın en büyük canlı ve hala yaşayan bir açık hava müzesi olarak fark edilmeyi beklemektedir.

Çorum' un ve Anadolu'nun yeni sahibi Müslüman Türkler' dir ve bu uğrunda kan dökerek ve büyük bir bedel ödeyerek sahip olduğumuz bir nimet ve aynı zamanda da anavatanımız ve yurdu-muzdur. Bunu yeterince anlamak, tanımak ve tanıtmak, yeryüzü kültürleri arasındaki layık olduğu şanlı yerine ve “asrın idrakine” oturtmak borcumuz olmalıdır.

Böylece iddiamız odur ki :

Çorum ve havalisinde tevarüs eden bu İç Anadolu medeniyeti;

Ülkemizdeki diğer bölgelere kıyasla çok daha

saf ve bakir etnografya unsurları ile Orta Asya' daki Anavatanımızdan gelen özgün ve nevi şahsına münhasır değerleri ihtiva etmektedir.

Bu köklerin üzerinde taşıdıkları hususiyetler yeni yurdumuzun havası suyu ve toprağı ile yoğrularak şekillenmiş ve hem vatanımızın hem de dünyanın en doğru ve güzel uygarlığını ortaya çıkarmıştır..

Ülkemizin diğer köşe ve bucaklarının kültür ve medeniyet adına tescili ve çıkış noktası hatta batıya uzanması hep orta ve İç Anadolu eliyle olmuştur.

Bugün ki mesahamızın dört katı kadar büyük Devlet-i Ali Osmani medeniyetinin kalbi ,acıları ve özü hep burada kalmış;onun devamı olan devlet yeniden burada kurulmuş; yeni Türk ve İslam Medeniyeti ;modern Türkiye Cumhuriyeti olarak burada şekillenmiştir.

İslam'ın potasında eriyen nice kabile, millet veya insan topluluklarının kültür cevherleri bizden

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

önceki antik çağların kalıntılarıyla ve mirasıyla hem hal olmuş ve ortaya bugün ki özgün “Anadolu Medeniyeti” çıkmıştır.

İşte bu medeniyet içerisinde Çorum saflığını daima korumuş Orta Asya cevherlerini ve asil doğrularını daima muhafaza etmiştir.

Bunun Sebenleri şunlardır:

Orta Asya oğuz boylarının doğrudan gelip yerleştiği son vatandır.1071 de kapıları açılan ve 1096 da son haçlı seferinden sonra artık ebediyen bizim olan ve dünya durdukça da bizim olacak olan “Ana Vatanımız” olmasıdır

Büyük göç yolları ve ticari güzergahlar üzerinde olmayıp sefer yolları üzerindeki askeri bir menzil de değildir .

Ezici bir düşman hâkimiyetinde uzun zaman kalmamıştır. Bünyesinde gayrimüslüm unsurları fazla ve uzun zaman barındırmamıştır. (Bu unsurlar şehrin kültür, adet ve gelenekleri üzerinde hiç etkili olamamışlar; sadece ticaret, sanat ve zanaatla

uğraşmışlardır.) Yakınında veya sınırlarında kültür etkileşimine gireceği farklı bir millet veya başka bir devlet yoktur.

Lisanını, ibadetini, yaşantısını yasaklayacak bir dış tehdit almamıştır.

Büyük göçler ve istilalarla demografik yapısı değişmemiştir.

Cumhuriyetin ilanından sonra da bu içe kapanık ve ketum halini sürdürmüştür.

Yeni devletin başkentine bu kadar yakın olması nerede ise hiç bir avantaj sağlamamıştır. 21.yüzyılda havaalanı ve demiryolu yoktur. Ana karayolları bile hala tek şeritir. Devletin yegane yatırımı seksen yıldır iki fabrikadan ibarettir.(Şeker ve Çimento Fabrikası).

Okuma yazma oranı ülkemizin en yüksek seviyede olan ilidir. Cumhuriyetten önce en uzun askerlik yapanların(İskilip 9-14 yıl) ve en çok

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

gidip de dönmeyenlerinin olduğu bir kahramanlar ve yiğitler şehirdir.

Osmanlı'nın ve yeni cumhuriyetin bir sürgün yeridir. İsyancıların mesken tuttuğu ama aynı zamanda Milli mücadelenin kilit isimlerinin de yetiştiği bir fakir belgedir. Dünyaya asırlar boyu açılan tek kapısı Samsun vilayetidir. Bütün ihtiyaçlarını oradan karşılamıştır.

Bugün ise görünüşte büyük metropollerin herhangi bir semtinden farkı olmayan; en çok ortaklıklı şirketlerin bulunduğu, kendi yağı ile kavrulmaya çalışan, kendini sevenleri kendine aşık eden; Evliya Çelebi' nin dediği gibi “Güzelleri Bol Çelebileri Çok ”bir Anadolu vilayetidir.

Bizde bu tezimizde tarihi Çevre birimleri olan Tarihi Çorum evleri ile onlardaki yaşamı, mimari özellikleri ile anlatacak, kısmen, dil ve lisan üzerinde duracak birazda bir folklor değeri olan Yemek antropolojisinden bahsedeceğiz. İl geneli ile bazı ilçelerde otuz yıldır sürdürdüğümüz tarihi çevre araştırmalarımızın neticelerini ortaya

koyacak; onlarda fark ettiğimiz ve nevi şahsına münhasır özellikleri, doğruları ve hatta güzellikleri dile getireceğiz.

Bütün bu tespitlerimizin sonucunda da büyük Anadolu uygarlığının yeniden ortaya konulması, tebarüz ettirilmesi, anlaşılması, gelecek kuşaklara zengin bir kültür mirası olarak devredilmesi, anlatılması ve sevdinilmesi hatta sahip çıkılması için gereken çareleri önereceğiz.

Saygılarımızla...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ÇORUM'DA YEMEK KÜLTÜRÜ:

Bir antropolojik değer olarak ele alındığında bir yerin medeniyet ölçüsü biraz da yemekleri veya beslenme sanatı ile belirlenmektedir.

Yemek yapımında kullanılan malzemeler, oranları, servis sırası, mutfak adabı ve beslenme tarzının düzgünlüğü orasının ne kadar yüksek bir medeniyet seviyesinde olduğunu gösterir. İklim, inanç, geleneklere ve bölgeye göre de farklılıklar gösteren bu kültürün dengeli ve uyumlu olması demek ; evrensel lezzet değerlerini yakalaması; insana, sağlığına zevklerine ve hatta koruyucu tıba da uygun olması demektir.

Çorum yemekleri hemen hemen çevresindeki vilayetler gibi ortak çeşnilere de sahip olmasına rağmen elde ettiğimiz veriler bütün ana tariflerin, bazı yemek isimlerinin ve hazırlanış biçimlerinin Orta Asya menşeli olduğunu göstermekte ve

zaman zaman halkın değişen alım gücü ile farklılaştığını ortaya koymaktadır.

Bizde burada yemek tariflerini değil onların muhteşimliklerini ve bunların kültürümüz içindeki yerini anlatacağız.

Çorum yemeklerinin hazırlama ortamının temel malzemeleri ;meşe odunu ateşi,koyun eti, soğan ve bakır tencere üzerine temellenmiştir.

Çorum yemeklerinin ortak özellikleri şunlardır:

Çorbalar daima başlangıç yemekleridir. Tarhana, mercimek, hamurlu türlü çorbalar Orta Asya geleneğinin devamıdır. Aş' lar denilen bu seri de arapaşı, tutmaç, çatalaşı vb gibi tarifler de hep bu malzemeleri görmekteyiz. (8)

Hamur işleri ana yemeklerin altyapısını belirler. Bunların da türlü çeşitli tarifleri vardır.

Ekmek kültürü mayasız hamura temellenmiş yufka formundan ibarettir. Ekşi maya çok sonraları icad olunmuş ve bu günki modern ekmek türleri 20.yüzyılın başında ortaya çıkmıştır.Levha halinde

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

saçda ve odun ateşinde hazırlanan ekmekler kara ve bol kepekli undan yapılırlar. Mısır nu ekmeklere girmez ama bazen çörekler de kullanıldığı olur. (Mayalı yegane hamur türü olan kızartma mayalı ramazana has ve tok tutması için yağda kızartılmış bir besin maddesidir.)

Çorbalardan sonraki ana yemek et yemekleridir. Onların da hammaddesi öncelikle kuzu ve sonra da tercihan dana etidir. Bunlarda genellikle daima haşlama olara kullanılır.

Öğünler sabah ve akşam olmak üzere iki çeşittir. Uzun yaz günlerinde ilkindi vakti pazar ekmeği denilen mayalı ve uzun bir tür pide yağlanarak, haşlanmış yumurta, çökelek ve üzümle yenir. Bu tarz ilkindi kahvaltısı genellikle arasta esnafının tercihiydi.

Sabah kahvaltısı bilinmez. Çay içme alışkanlığı Cumhuriyetin hediyesidir. Onun için Eskiden sabah “ekmeği adeti” vardı. Yufka dürümü içine tereyağında yumurta vs konulur, kış mevsiminde de kahvaltıda kırmızı mercimek ve paça çorbaları içilirdi.

Bazen ağır kış mevsimlerinde içyağları kızartılarak yemeklere konurdu. Hayvansal yağlar olarak tereyağı(sadeyağ) yenmiş, ekstradan kaz yağı ,ceviz ve badem yağı gibi kıymetli malzemelerde kullanılmıştır.

Bulgur en önemli malzemeydi. Pirinç pilavı düğünler hariç pek yenilmezdi. Uzun bir süre de lüks ve pahalıydı. Buğday yarması da çorbaların ve birçok yemeğin ana hammaddesini teşkil ederdi.

Şekerin üretimi yoktu. Rusya’dan kelle olarak (büyük parçalar halinde gelirdi). İnsanların şeker ihtiyacı hoşaf ve kompostolardan, kurutulmuş meyvelerden karşılanırdı. Ekşi pekmez şerbeti en gözde içecekti.. (Zaten pekmez hemen her evde kaynatılırdı. Beyaz ,ak pekmez ,kara pekmez ve ekşi pekmez denilen değişik şekilleri olurdu.)

Tavuk münferit bir yemek türü olarak fazla benimsenmemiştir. Aş’lara yani çorbalara etsuyu yerine katılmış, parçalara ayrılarak muhtelif yemeklerin içine karıştırılmıştır. Hindi ve kaz daha revaçtadır.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Et ve sebze yemekleri arasında daima iyi bir denge vardı. Kabak, ıspanak, karabakla, soğukluk denilen semizotu, lahana, fasüle kavurması, patlıcan yemekleri her zaman türlü olarak tercih edilirdi.

Baklava türleri o kadar zengin değildi. Has baklava bu yörenin baklavası olmayıp bol nişastalı ve hafif Burma türü (Çorum' baklavası denilen) modellerde dahil olmak üzere birkaç çeşit baklava bulunmaktaydı. Un ve irmik helvaları mevsimler ve özel günler içine yayılmışken baklavalar bayramlarda yapılırdı.

Mevsimlerinin üçte ikisinin kış olduğu Çorumda sebze ve meyve kurutma işleri de önemin hiç bir zaman yitirmemişti.

Sonuç Olarak :

Görülüyor ki Karadeniz bölgesinin Karalahana, mısır ekmeği ve hamsi kültürü iç ve orta Anadolu'ya girememiş, Çorum ve havalisi hep kendi tercih ve tarifleri üzerine yaşamaya devam edegelmiştir. Ulaşım imkanlarının olmadığı yıllardan bugüne kadar da bu durum pek

değişmemiştir.(Denebilir ki eski Çorumlu da Orta Asyadaki Ataları gibi beslenmekteydi.)

Ağır kızartmalar, baharatlar,acılı malzemelere sot, kırmızı biber vb olan düşkünlük burada yoktur Güneydoğu ve doğu Anadolu'nun ağır ve zengin kebab kültürü hiç görülmez. Kuru baklagil ezmelelerinden oluşan arap yemek tarifleri ile acem etkisi ile hazırlanmış safranlı , baharatlı içli pilav türleri ise hiç yoktur ve görülmez.

Yegane kebablar kuyu ve tandır kebabıdır. Onlarında pişirme metodları son derece hafiftir. Bunu toprak kaplı güveç yemekleri olan keşkek ve benzerleri takip eder. Onlar da odun ateşinde pişerler. En ağır ve özgün yemeklerden olan İskilip Dolması bile et suyu buharında hazırlanmaktadır.

Göçmen unsurlarla gelen yemek tarifleri (Arnavut ciğeri vb)genel kabul görmemiştir. Çerkez tavuğu gibi zor yemekler ise sadece etnik mutfaklarda kalmış halk arasına yayılamamıştır.

Hamur işlerinin ağır olmaması için bütün yemek çeşitlerinde bunlar haşlanmaktadır. Sadece [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

çok küçük parçalı olarak çorbaların üzerinde kızarmış hamur garnitürleri görülebilmektedir.

(Mantılar, su böreklerinin hamurları dahi hep haşlanarak kullanılmaktadır. Bu da sindirimi kolaylaştırmaktadır)

Kullanılan baharatlar karabiber, kekik, kimyon vb gibi çok bulunan baharat türleridir. Tarçın ise tatlılar için kullanılır. Ağır bir baharat yelpazesi yoktur. Yemekler acılı çok tuzlu ve bol baharatlı değildir.

Yoğurt tam anlamıyla mutfağa , ayranda sofraya egemendir.

Kuru fasulye ve bulgur pilavı, soğan ve turşu gerçekten Çorum ve havalisinin milli yemeği olarak bilinmektedir.

Domates salçası, tarhana, turşu, erişte, pekmiz, pestil. Meyva kuruları daima evde hazırlanır. Dışarıdan satın alınan mallara sebzeler hariç güvenilmez. Etler bile etlik adı altında evde kesilerek kullanılır. Sucuklar evde doldurulur. Çemen çiğ olarak da yenilir.

Ege ve Akdeniz'deki bölgesindeki zeytinyağı kültürü orta ve iç Anadolu'ya ulaşamamıştır. Bunların getirdiği dolma ve sarma kültürü de burada etli ve haşlama olarak devam eder. Balık yemekleri Anadolu kültürüne 20.yüzyılın sonunda egemen olmuştur.

Osmanlı saray mutfağının dünya yemek kültürleri arasında özel ve üstün bir yeri olmasına rağmen yine de bilinenleri Anadolu yemek kültürüne uymamaktadır.

Saray yemeklerinin uzantıları olan ve tuzlu yemeklerde meyve parçaları (mesela kavun dolmaları, erikli pırasa çorbası. vb) kullanma alışkanlığı hiç kabul görmemiştir. Osmanlı sarayı Anadolu'dan sadece çorbaları ve bazı hamur işlerini almıştır.(Saray yemeklerinin de tarifleri çok özeldir ve bunlar ayrı bir tez ve araştırma konusudur.)11

Özet olarak söylemek gerekirse “Çorum Yemekleri” Orta Asya kökenli ve öğünleri orta kalorili, hazmı kolay,yapımı fazla zaman almayan günümüzün hekim tavsiyelerine uygun tipik halk [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

yemekleridir. Osmanlıdan beri il merkezinin tarifleri nerede ise (yeni sıvı yağlar ve margarinler ve yeni bazı malzemeler hariç) 1950' lere kadar nerede ise değişmeden gelmekte ve her kez atalarından gördüğü gibi yaşamaya ve besin maddelerini hazırlamaya devam etmekteydi.

Bakır kapların yerine alüminyumların sonra da teflonların girmesi, margarin denilen ucuz hidrojenli yağların yaygınlaşması, rafine beyaz undan ekmek ve sentetik mayaların kullanılması, toprağa dayalı kapalı ev ekonomisinin yerini alan marketçilik bütün yemek kültürümüzü altüst etmiş ve sağlığımızı da beslenme kültürümüzü de iyice yok etmiş durumdadır.

Fast foodların egemen olması, ab normları, Avrupalılaşma, globalleşme vb gariplikler neticesi bugün Çorum'un geleneksel Yemek Kültüründen bahsetmek artık mümkün değildir.

ÇORUM'UN KİRLİLİKLERİ....

Şehrimizde "çevrecilik" deyince aklımıza ya belirli gün ve aylarda yapılan çam dikimleri ve hatıra ormanları gelmekte veya da baca gazları ile ithal kömürlerin fiyatı ile atmosfer kirliliği hatırlanmaktadır.

Vilayetin çevre ile ilgili kurumları da sadece hava kirliliği ile ilgilemekte; basılan dergi ve süreli yayınlarda da sadece yeşil çevrecilik özlemi dile getirilmekte, yazarların akademik tezleri aktarılmakta ve Çorum' un elde kalmış son bir avuç piknik alanlarının resimleri yayınlanmaktadır.

Yerel basının ise çağırılan haberlere gitmekten öte "kendiliğinden aklettiği hiçbir önerisi, çözümü veya cesaretle üzerine gittiği bir tespiti "yoktur.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

İki yıl önce tüp gaz taşıyan lpg'li otomobil sayısı ticari araçlarda iki bin kadar iken bu gün bu sayının ne olduğunu ve sokaktaki vatandaşa ne zarar verdiğini kimse araştırmamaktadır. Cadde kenarında bulunan zehirli gaz ölçüm araçları ise yaz günlerindeki atmosferdeki egzoz gazının miktarını ölçmemekte; ölçüyorsa da nasıl tedbirler alındığını kimse bilmemektedir.

Bu otomobillerin gizli karbon monoksit zehirlenmesine "dur!" diyebilecek cesarete ne bir hukuk; ne de bir tıp adamı çıkabilmiştir. Evlerde şofbenlere baca önerenler bu zehirli atık için hiçbir şey söylememektedirler. Benzine göre tasarlanmış motorlar bu gazı tam yakmamakta ve hele kış aylarında bu şehrin insanlarını yavaş yavaş öldürmektedirler. Her sene yapılan egzoz ölçümlerinde de motorlar benzine çevrilerek gidilmekte, kimse bu yürüyen zehirli gaz bombalarının hatırını sormamaktadır. Ama her köşede bir gaz dolum tesisi veya arabaları "çevirecek" tamirci bulunmaktadır. Bu işten çok da

iyi para kazanılmaktadır ama halkın sağlığını düşünen kimse yoktur.

Zehirli gazların içindeki en sinsi olanı kokusuz karbon monoksittir. Kandaki hemoglobine yapışarak karboksi hemoglobin denilen müthiş bir zehirlenme yapar. Bunu oksijen çadırı ve maskesi ile de kimse önleyemez. Yapılacak hareket derhal kan değiştirilmesidir. Yüz elli bin kişinin kanını kimse değiştiremeyecektir ama gizli gizli hastalanarak vefat edenler için ulu mezarda mutlaka bir yer bulunacaktır.

Bu kentin başucundaki çimento fabrikası birazda Fransızlar para kazansın diyerek hâlâ kaldırılamamıştır. (oraya " filtre takılmıştır , zararı olmaz" söylentilerine inananları her sabah namazı vakti su deposu çamlığına duman deşarjını seyreylemeye çağırıyor ve yanlarında da gaz maskelerini de getirmeye davet ediyoruz.) Ayakucumuzdaki belediyenin asfalt şantiyesi

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ile küçük ve büyük sanayilerin, şeker fabrikasının bacaları da arada bir bu kirletmeye katılmakta, kentin kanalizasyonu ile et kesim-eski salyangoz fabrikasının- tesislerinin, kimyasal maddelerin ve hele hele tıbbi atıkların nereye gittiğini, 125 tavuk çiftliğinin ayak ve atıklarının gömülü olduğu arazilerde asit yağmurları ile birleşerek yeraltı sularına karışıp karışmadığını da kimse sormamaktadır. Bölgede köy, ilçe ve illerin atık suları, lağımları ve kanalizasyonlarının tam olarak kimyasal, fiziksel ve biyolojik olarak arıtıldığını, tabiatta temiz su olarak salındığını kimse söyleyememektedir. Hele hele denetimsiz su sondajları yeraltındaki kil tabakalarını delik deşik etmiş ve kirli ve temiz sular birbirine karışmış, milletin ortak malı olan yeraltı su şebekeleri de böylece "halledilmiş" bulunmaktadır.

Bütün bunların yanında hacmi gittikçe büyüyen ve korkunçlaşan dev bir canavar niteliğindeki Çorum Çöplüğü de hemen her gün metan gazı patlamaları ile gelecekteki en büyük çevre felaketini adeta "haber" vermektedir. Hele bu

çöplüğün altında biriken kirli suların oluşturduğu "çökek gölü" nün kokusu dört km. öteden bile duyulmakta ve çöplüğün sürekli yanan dumanları uzaydan bile görünmektedir. En yakın yerleşim birimlerinden Toki konutlarında oturanlar daha kaldırım ve pazaryeri şikâyetlerini aşamadıklarından yakında kendilerini yiyecek olan bu büyük çevre felaketini henüz fark edememişlerdir. Atmosfer kirliliği, yer altı suları kirliliği, mikrobik kirlilik ve koku kirliliği gibi birçok "hasleti" bünyesinde barındıran çöplüğümüz hakkında kimsenin henüz bir fikri yoktur.

Bu kirliliklerin haricinde birde görünmeyen kirlilikler vardır. Bizce en tehlikelisi de bu tür kirliliklerdir.

Cep telefonlarının baz istasyonu veya röleleri denilen şiddetli elektromanyetik dalga üreteçleri gittikçe şehrimizin içlerine yerleştirilmekte, yüksek direk kullanma mecburiyeti olduğu ve insanlardan uzakta kurulmaları gerekliliği dururken ilimizde de evlerin duvarlarına monte edilmekte; [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

insan sağlığı hiçe sayılmaktadır. Kalp pili veya kapakçığı olan hastaların, metal bacak veya organ protezi taşıyan insanların bulunup bulunmadığına bakılmadan, küçük çocuklar hesaplanmadan yerleştirilen bu rasgele antenler için TBTAk tebliğ üstüne tebliğ yayınlamakta ama kimse kaale almamaktadır. Telsiz ve linksiz radyo vericileri, sayıları gittikçe artan cep telefonları ile atmosfer kirlilikleri ile hava su ve ışık kirliliği Çorumluyu fizyolojik ve tıbbi olarak yaralamakta tabelalardaki yabancı kelimelerle meydana getirilen başka kirlilikler ise de konuşma lisanımızdaki hastalıklara eklenerek bir "kültür kirliliği " oluşturmaktadır.

İnsanlarımızın okuma merakı gitmiş yerine televizyon seyretme hastalığı gelmiştir. Geleneksel ve helal kazanç peşinde koşan Türk insanının hassas yapısının yerini de duyarsızlaşma, bencillik ve lüks tüketim ile rantiyecilik hastalıkları aldığı için bu gizli rahatsızlıklarda sinsice ilerlemektedir. Hele hele ülkemizin önde gelen sektörlerinden fuhuş sektörü de alabildiğince yükselmiş

ve bu aziz şehir artık " kerhanesi-genelevi- ile meşhur bir kent olup çıkmıştır. Konuşmaya ve yazmaya utandığımız bu hastalık ise kazanç sahipleri vergi rekortmeni yapacak kadar revaçtadır.

İstanbul'un fethine giden sahabe ordularının nal seslerinin yankılandığı ve Anadoluyu Türkleştiren Alparslan' ın askerlerinin otağ kurduğu Çorum ovası, böylesine fuhuş yuvalarını bünyesinde bulundurmakla bir talihsilik yaşamakta ve buranın müdavimi olan insanlarımız da başka bir boyutta kirlilik yaşamakta veya taşımaktadırlar.

Bütün bunlara sebebiyet veren esas kirliliğimiz ise "ahlak kirliliği" olup ; buna çare bulunmadan hiçbir kirliliğe çare bulunacağı kanaatinde de

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

EN KUTLU GÜN'ÜN ARDINDAN...

Kainatın en değerli insanı, Peygamber peygamberi, Allahın C.C. sevgili kulu ,Resulü ve Elçisi Hz. Muhammed'in (SAV) dünyaya teşrif ettikleri geçen hafta -malum aliniz-

Yıllardan beri bu önemli hafta sadece dini eğitim veren kurumlarımızın ve bazı sivil toplum kuruluşlarının çabalarıyla kutlanır. İlahiyatçılarımız salonlarda konferanslar verir, özel vakıflar ve bazı dini sivil toplum kuruluşları basın bültenleri yayınlar ; camilerimiz de mevlitler okunur, dini hassasiyeti olan medya kuruluşları konuya gereken önemi verir ama büyük bir kesiminin ise hiç umurunda olmaz.

Bu kutlu olay nedense bir türlü bütün milletimize mal olacak bir kutlama veya büyük bir etkinlik haline dönüştürülemez.

İlgili Ayette "Biz seni insanlığa bir müjdeci ve bir nur olarak gönderdik " denilen bu en yüce

insanı ve ümmeti olmakla şeref duyduğumuz yüce Peygamberimizi, İslâm'ın ilk devlet Başkanını ve kainatın bile hatırına var edildiği yüksek ahlak ve faziletin timsali bu mübarek insanı böyle bir vesile ile bir kere daha anmak neden bu kadar zor olmalı ki?

Uzak Doğu'da Endonezya'da , Sumatra da Malezya da Filipinler de bu haftanın top atışlarıyla karşılandığını, uçaklarla şehirlerin üzerine gül suyu ve yaprakları serpildiğini, yoksulların doyurulduğunu, kimsesizlerin evlendirildiğini, sünnet şöenleri yapıldığını, Kur'an okuma yarışmaları tertiplendiğini; hayırlarda yarışıldığını; hatta Devlet başkanlarının çıkıp da " Biz peygamberimize ve sünnetine bağlılığımızı bir şeref kabul etmekteyiz, Müslüman olduğumuz için gurur duyuyoruz " diye de demeç verdiklerini, kimilerinin de uçaklarına atlayıp Medine'ye Efendimizin SAV kabrine gidip gözyaşı döktüklerini duyuyorum ve biliyorum.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Birkaç sene sonra bu ülkenin - cadılar bayramı ile şükran gününü de kutlayacağına artık iyice kanaat getirmeye başladım.

Noel baba safsatalarına ekledikleri ve bizim yaşanmamış gençliğimizde olmayan sevgililer günü St.Valentin day diye bir icadı ve bunun gibi bir sürü kefare adetini kutlamak dururken bu hafta da (!) ne ola ki ?

Televole medeniyetinin birinci şartı olan dini ve milli bayramlarda evden kaçarak ; tatile çıkmak, akabinde de Bolu dağlarında kara veya bir yerlerde de sellere yakalanarak rezil olmak varken kim oturur da bu haftayı kutlar Sonra stratejik bilmem neyiz sam amcaya ayıp olmaz mı? Maazallah kızıp da marlboromuzu, colamızı ve hamburgerimizi keserlerse o zaman nice olur halimiz?

Filistinde helikopterden atılan füzelerle insanlar mı öldürölüyormuş?

İşgal altındaki eski Osmanlı mülkü Mema-lik-i Irak da Müslüman kanı oluk gibi aksa ne olurmuş ki ; orada zaten savaş var.Ülkesini ve

namusunu ,toprağını ,dinini ve imanını savunanlar zaten direnişçi,stratejik müttefiklerimiz insan hakları ve demokrasi uğruna girdiler zaten Irak ' a.. Öyle değil mi?

Sen hem tek başına koca müttefikimize savaş açacak ve birde gidip Afgan dağlarında saklanacaksın öyle mı? Ne kadar ayıp! Bu hiç insanlığa sığar mı? Sonra bizi Araplar arkadan vurmamışlar mıydı? Komünist militanları Filistinli-ler hep o kamplarda eğitmediler mi ?

Hünsa-münsa bilumum muganniye, rezil ve ne kadar sanatçı dedikleri herif ve kadın, dönme varsa ekranları işgal etmiş, İyi çiğ köfte nasıl yoğrulur; horon nasıl tepilir, hangi kanalda davul zurna ile oyun havaları var. Barlardan , artistlerden ,nonoşlardan ve gece kulüplerinden görüntüler nerede? Kim nerede kimi evlendiriyor, hangi dizide kim kimi boynuzlamış...

Canım aslında biz de Müslüman 'sınız. Dede-miz hacıydı, ebemizde hoca.. Sonra dedemin dedesi Yemende öbürü de bilmem nerede kalmış da [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

dönmemiş, onunda babası Osmanlıda at uşağıymış. Yaaaa.

Hem sonra şu ibadetleri Türkçe yapsak artık olmaz mı? Bak camilere hoparlör kondu da ne güzel oldu. Şu Cuma namazlarını da neden internetten vermezler ki ? Sonra artık namaz kılan da kalmadı ki? Bu kadar cami yapılanada kadar okul yapsak ya? Sonra irtica bir hortlar maazallah. Gelir hepimizi çiğ çiğ yer, Türkiye İran olur mu hiç!.. Haçım diye dört tarafı kapalı cisme denir. Hacca gitmesek de Arapları zengin etmesek olmaz mı? Çalışmak ibadet değil midir zaten. kalbin temiz olacak bir kere ...Ya bu bilgi çağında ne namazı abi ya,onlar eskidendi , hem sonra biz artık layıkız

Off offf ne olacak bu memleketin hali...Bak bu büyük bitcek ha.Sonra ölümü gör bitmezse konuşmam. Hadi şerefe ,buyur buradan yak..Nasıl olsa bir gün ölmeycez mi ?Ne Şeyh Yasin Şehit mi olmuş, ay inanmıyorum,vah vah.Başımız sağ olsun..Orhan ağabeyin yeni albümü mü çıkmış, beni cepten ara,dokuz gibi gel, waaww, harika , no luyor burada biri izah etsin ,

çaak moruk, na'yırrr, no'lamaz. çaaav, öptümm, baayy.!

Kainatın uzak ve karanlık köşelerindeki galaksilerin, derin okyanuslardaki ışık saçan balıkların, balta girmemiş ormanlardaki vahşi hayvanların ,rengarenk kelebeklerin ,karlı dağların ,birbirine karışmayan denizlerin ,madenlerin ,kayaların, taşların,. bulutların, birbirine benzemeyen insanların, ülkelerin, devletlerin ,batan ve çıkan medeniyetlerin Gezegenle arası uzayın, dna'ların, antimaddenin, protonun, nötronun, mezonların ve quasarların...Gözle görülmeyen mikropların, bakterilerin, virüslerin, genetik kodların ve şifrelerin...Enerji bedenli varlıkların, ateşten ve radyasyondan mamül cinlerin, şeytanın, nurdan yaratılmış ölümsüz meleklerin, Ruh'un. .Can'ın.. hatta Cebrail, Mikail, İsrail ve Azrail As' in...Milyonlarca yıldır , gelip geçen milyarlarca insanın ve binlerce peygamberin;

Yüce yaratıcımız kainatın sahibi Allahü

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ASMALI ÇORUM EVLERİ 122

Azimüş-Şan Hazretlerinin seçerek,överek
,güzel ahlakı tamamlamak için yarattığı ve
dünyamıza gönderdiği;

Hz.Muhammed Mustafa SAV dır bu insan...

Salavatlarla mübarek ismini anmamız
gerek;

Anıldığı yerde ürpermemiz gereken;

Liva-ül Hamd sancağına gönüllü yazılmamız
gerek;

Değil yılda bir hafta her nefes alışta anmamız
gerek ;

İnsanların önderi,

Peygamberler peygamberi, imamlar imamı,

O ' dur.

Allah' u Tea' lanın katına aldığı,konuştuğu,
cenneti ve cehennemi gösterdiği tek insan ;

O ' dur.

Bize şefaate edecek olan,
hayatımızı yönlendiren ve ahireti bildiren de ;

O ' dur.

O'nun dünyamızı şerefleştirdiği zamandır.

Adı da Kutlu Doğum Haftasıdır.

ASMALI ÇORUM EVLERİ 123

Öyleyse;

Ey Müslüman Türk Milleti;

Gafleti, dalaleti, haramları, müskiratı, rezaleti,
sefahati,

Fuhşiyatı ve bilumum zararlı neşriyatı

BIRAK.

BIRAK VE DUR DA BİR KERE

AYAĞA KALK,

Selavatlarla ve tazimle ,

Artık ;

KENDİNE GEL...

Saygılarımızla...

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ERTUĞRUL FİRKATEYİNİ

2.Abdülhamit Han'ın emriyle japonya ile Devlet-i Ali' i Osmani arasındaki dostluk ilişkilerini pekiştirmek amacıyla bir gemi hazırlanır.

İçinde kalabalık bir seçkin insanlar heyeti ve hediyelerle Japonya'ya gidilecek ve imparatora Ulu hakanın selamları ve dostluk mesajları sunulacaktır.

Zamanın en büyük gemilerinden yelkenli ve üç direkli Ertuğrul firkateyni bu sefer için günlerce hazırlandı.

Japon imparatoruna nadide mücevherler, doru atlar, gümüş eyer ve koşum takımları, atlas çadırlar,hanedan üyelerine ipekler ,tüller, halis dokumalar, ibrişim,incili ve simli kaftanlar, sedef kabzalı kılıçlar, tombak miğferler ve kalkanlar, gergedan boynuzu yaylar, çakmaklı altın kaplama kundaklı tüfekler; ülkedeki meyva ,sebze ve yemişlerden hazırlanan kumanyalar ve buna benzer değişik armağanlar itina ile hazırlanmış ve nihayet yola çıkılmıştı.

Bir buçuk ay süren yolculuk neticesi Japonya'ya varıldı. İmparatorun huzuruna çıkıldı. Ziyaret de, oradaki geziler de , karşılamalar da her şey muhteşemdi. Osmanlı uleması, fen adamları ve sanatkârlar için bu ülke adeta bambaşka bir yer ve bir masal ülkesiydi.

-Ama efendim..Bu kadar kısa zamanda bu hazırlığı yapamayız. Tamam heyeti karşılarız ,devlet konukevine yeleştiririz. Fakat..Baş üstüne Efendim..anlaşıldı efendim..

Heyet çok kalabalık efendim. Konukevine sığmadılar... otele yerleştirdik. Heyette bir çok da budist rahibi var.

-Bu heyet ne gerekçeyle gelmiş, gelmeden önce konsolosluğumuza bildirmişler mi ?

-Evet efendim,

-Peki konsolos bize bildirmiş mi?

-Evet Efendim.

-Peki bizim niye haberimiz yok.

-Bu kadar ciddiye alacaklarını sanmıyorduk efendim.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

-Neyi

-Ertuğrul gemisinin batışının ..yılını anmak üzere ülkemize gelerek dini bir tören yapmak isteyeceklerini..

-Hoppala, ne yapacağız. Bunları, Ayasofya'ya mı götürsek,ya biz laik bir ülkeyiz. Ne dini töreni. Hemen dışişlerini ve başbakanlığı arayın.

-Haber geldi mi.

-Evet ,gereğini yapınız diyor.

-İyi bizde protokole haber verelim bari..Ama herkesin işi gücü var .

-Nereyi ayarladınız..

-Dolmabahçe sarayı, muayede salonunu.

-Ala , haydi kolay gelsin..

O gün çok ekren saatlerde kalabalık Japon heyeti için Dolmabahçe sarayı açıldı. Sabah gün doğmadan boğazın sularına karşı Dolmabahçe rıhtımında Budist rahipler tarafından yapılan Ertuğrul şehitlerini anma duası ve töreni ile boğaza bırakılan çelenk görülmeye değerdi. Ülkemizde bu kadar çok sayıda Budist rahibi ve onların gerçekleştirdiği bir dini tören ilk defa oluyordu. Bir

daha da olacağı yoktu. Sonra salona geçtiler.

Tütsüler yakıldı. Güneş yavaş yavaş doğuyordu.

Garip enstrümanlardan çıkan ince ve titrek sesler eşliğinde yine dualar edildi. Daha sonra herkes derin bir sessizliğe gömüldü. Saatler süren bekleyiş sona erdi. İstanbul protokolü nihayet korumalar ve eskortlarla tantanalı bir şekilde saraya geldi.

Kapılar açıldı, telsizler çalışıyor, korumalar birbiri ile yarışıyor, bir hareketlilik gidiyordu.

Türk heyeti Muayede salonunun kapısında frak ve smokinleri ile görüldüğünde içerden güzel tütsü kokuları yayılıyor ve garip enstrümanlardan ince ve ahenkli duygusal sesler çıkıyordu. Kimono ve ulusal giysileri, nahif makyajları içinde bayanlar bir kenarda oturuyor, saz heyeti bir başka kenarda iken Budist rahipleri de ellerini kavuşturmuş dua ediyor; erkekler de samuray kılıçları ve topuz yapımı saçlarıyla,ince sarkık bıyıkları ve sert bakışlarıyla bağdaş kurmuş birer buda heykeli gibi oturuyorlardı.

Heyet birden durmak zorunda kaldı. Çünkü **[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

kendilerini ayakta karşılayan frak,smokin veya koyu renk elbiseli güler yüzlü adamlar yoktu. Sanki bir tarihi film dekorundan çıkmışçasına yüzü aşkın Japon Dolmabahçe Sarayının o tarihi dekorunda ince minderler üzerinde yere oturmuş dua ediyorlardı.

Kısa bir sessizlik oldu. Kimse yerinden kıpırdamıyordu. Sonra bir Budist rahip yüksek ve davudi bir sesle dua etmeye başladı. Diğerleri de tasdik eder bir hece ile mırıldanıyorlardı.

Bu arada görevliler bir yerlerden sessizce sandalye taşıyor, heyet üyeleri için Japon'ların tam karşısına bir yer hazırlıyorlardı.

Törenin sonuna gelindiği anlaşıyordu. Bir kenardan kısa boylu zayıf bir Japon görevli zuhur etti ve heyetin en önündeki resmi görevlinin kulağına eğilerek heyet adına bir konuşma yapılacağını bildirdi.

En öndeki samuray kılıçlı ve heybetli ,saçları topuzlu mahalli kıyafetli Japon ,sert ve kısa hecelerden oluşan bir konuşma yaptı. Anında tercüme edildi. Türk heyetinden bir başka yetkili de

Japon heyetine duyarlılığından ötürü teşekkür etti. Bir genç Japon kızının verdiği çiçeği ve küçük bir kutu içindeki armağanı aldı. Sonra resmi görevli Japon sordu. Ve sorusu heyet başkanına tercüme edildi.

-Bizim duamız ve törenimiz bitti. Sizin din adamlarınız nerede, onlarda kutsal kitabınızı okuyup dua etmeyecekler mi ? Veya yapacağınız bir şey yok mu ?

Hazırlıksız yakalanılmıştı. Bir yetkili hemen yakınlardaki Beyoğlu Cihangir Camii imamını getirtmeyi düşündüyse de sonra vazgeçildi. Japonlar da durumu anlamışlardı ve hiç itiraz etmeden sırayla kalkarak sandalyelerinde oturan heyeti eğilerek selamladılar ve birer birer saraydan dışarı çıktılar.

Son olarak yine zayıf Japon görevli ortaya çıktı ve heyetin şimdi de o dönemin imparatoru 2.Abdülhamit Hanın türbesine gitmek istediğini bildirdi.

Yine telsizler çalıştı. Eskortlar, makam **[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

arabaları, korumalar koşuşturdu. Smokinli insanlar sarayın merdivenlerinden hızla indi. Japonlar birkaç turist otobüsünde büyük bir disiplin içinde yerlerini almışlardı. Makam arabaları, trafik ekipleri ve konvoy hızla Cağaloğlu'na oradan da Divanyolu'na yöneldiler.

Nihayet büyük türbenin önünde duran otobüslerden Japonlar indi ve sırayla türbenin dışında yan yana ilkokul çocukları gibi dizildiler. Halk durmuş ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Kalabalık gittikçe arttı. Nihayet kapılar açıldı. Japon heyeti küçük guruplar halinde türbenin içine girerek dua etmeye ve daha sonrada geri geri giderek ve arada bir eğilerek türbeden dışarı çıkmaya başladı.

En son bir yetkili türbenin bir kenarına bir buket çiçek yerleştirdi. Yine bir kutu bıraktı.

Toplantı ve ziyaret kısaca her şey bitmişti. Japonlar da, Türk heyeti de yavaş yavaş dağıldılar.

Ertesi günün gazetelerindeki başlıklar ilginçti.

Ertuğrul fırkateyninin Japonya'da batışının ..yıldönümünde bir parlamenter ve

protokol heyeti,kırk Japon samurayı,on bayan görevli,bir musiki heyeti ve yirmi Budist rahibi İstanbul'a gelerek Dolmabahçe sarayında büyük bir anma töreni gerçekleştirdiler.

Sabah gün doğmadan Dolmabahçe rıhtımında duaya başlayan Japonlar boğazın sularına çelenk bıraktı. Hiçbir gazetecinin ve televizyonun bulunmadığı bu töreni gören balıkçılar böyle muhteşem bir hadise görmediklerini ve Japonların birer çocuk gibi gözyaşı döktüklerini söylediler.

Öğlene doğru saraya gelen Türk heyetinde din adamı olmaması ve Japonya topraklarında şehit olan 165 denizci, ilim ve Din adamlarından oluşan Osmanlı heyeti için de törende rol alınmaması protestolara yol açtı.

Daha sonra Abdülhamit Han türbesini ziyaret etmek isteyen heyet için "bakanlar kurulu izni" gereken türbe önceden giden görevliler tarafından kapısı kırılarak açıldı ve başka bir mahcubiyetten de böylece kurulundu.

Japon heyetinin türbede dua ettikleri ve [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

eğilerek geri geri dışarı çıktıkları gözlenirken Türk heyetinden kimsenin türbenin içine girmedığı de gözlerden kaçmadı.

Kimono ve Samuray kılıçlarıyla Dolmabahçe de ince minderlerde saatlerce oturarak dua eden japonlara mukabil ;Türk heyetinin sandalyelerde oturarak hiç dua etmedikleri de toplanının hoş olmayan ayrıntılarından.

Japon Meiji Hanedanından İmparatorun kardeşi ile saray erkanından bir çok hanedan üyesinin de Samuray kıyafetiyle katıldığı törende resmi bir Türk Din görevlisinin bulunmaması büyük bir skandal olarak nitelendiriliyor.

Heyet İstanbul Vali Muavinine bir buket ve kutu takdim etti. Bunların bir eşi ise Abdülhamit Han türbesine bırakıldı. Kutuda; Japonya'daki Ertuğrul Şehitlerinin kabirlerinden alınan toprak olduğu ve buketin ise Türk denizcilerin mezarlarında yetişen kiraz çiçeklerinden hazırlanıldığı öğrenildi.

ESAS KİRLİLİKLER..

Şehrimizde çevrecilik deyince aklımıza ya belirli gün ve aylarda yapılan çam dikimleri ve hatıra ormanları gelmekte veya da baca gazları ile ithal kömürlerin fiyatı ile atmosfer kirliliği hatırlanmaktadır.

Vilayetin çevre ile ilgili kurumları da sadece hava kirliliği ile ilgilemekte; basılan dergi ve süreli yayınlarda da sadece yeşil çevrecilik özlemi dile getirilmekte, yazarların akademik tezleri aktarılmakta ve Çorum' un elde kalmış son bir avuç piknik alanlarının resimleri yayınlanmaktadır.

Yerel basın ise çağırılan haberlere gitmekten öte “kendiliğinden akletiği hiçbir önerisi , çözümü veya cesaretle üzerine gittiği bir tespiti ”yoktur.

İki yıl önce tüpgaz taşıyan lpg'li otomobil sayısı ticari araçlarda iki bin kadar iken bu gün bu sayının ne olduğunu ve sokaktaki vatandaşa ne **KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**

zarar verdiğini kimse araştırmamaktadır. Cadde kenarında bulunan zehirli gaz ölçüm aracı ise yaz günlerindeki atmosferdeki egzost gazının miktarını ölçmemekte; ölçüyorsa da nasıl tedbirler alındığını kimse bilmemektedir.

Bu otomobillerin gizli karbon monoksit zehirlenmesine “dur!” diyebilecek cesaretle ne bir hukuk ;ne de bir tıp adamı çıkabilmiştir. Evlerde şofbenlere baca önerenler bu zehirli atık için hiçbir şey söylememektedirler. Benzine göre tasarlanmış motorlar bu gazı tam yakmamakta ve hele kış aylarında bu şehrin insanlarını yavaş yavaş öldürmektedirler. Her sene yapılan egzost ölçümlerinde de motorlar benzine çevrilerek gidilmekte, kimse bu yürüyen zehirli gaz bombalarının hatırın sormamaktadır. Ama her köşede bir gaz dolum tesisi veya arabaları “çevirecek” tamirci bulunmaktadır. Bu işten çok da iyi para kazanılmaktadır ama halkın sağlığını düşünen kimse yoktur.

Zehirli gazların içindeki en sinsi olanı kokusuz karbon monoksittir. Kandaki hemoglobine yapışarak karboksihemoglobinin denilen müthiş

bir zehirlenme yapar. Bunu oksijen çadırı ve maskesi ile de kimse önleyemez. Yapılacak hareket derhal kan değiştirilmesidir. Yüz elli bin kişinin kanını kimse değiştiremeyecektir ama gizli gizli hastalanarak vefat edenler için Ulu mezarda mutlaka bir yer bulunacaktır.

Bu kentin başucundaki çimento fabrikası birazda Fransızlar para kazansın diyerek hâlâ kaldırılamamıştır. (oraya “ filtre takılmıştır, zararı olmaz” söylentilerine inananları her sabah namazı vakti su deposu çamlığına duman deşarjını seyrelemeye çağırıyor ve yanlarında da gaz maskelerini de getirmeye davet ediyoruz.)

Ayakucumuzdaki belediyenin asfalt şantiyesi ile küçük ve büyük sanayilerin, şeker fabrikasının bacaları da arada bir bu kirletmeye katılmakta, kentin kanalizasyonu ile et kesim-salyangoz fabrikasının- tesislerinin, kimyasal maddelerin ve hele hele tıbbi atıkların nereye gittiğini, 175 tavuk çiftliğinin ayak ve atıklarının gömülü olduğu arazilerde asit yağmurları ile birleşerek yeraltı sularına

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

karışıp karışmadığını da kimse sormamaktadır.

Bölgede köy, ilçe ve illerin atıksuları, lağımları ve kanalizasyonlarının tam olarak – kimyasal , fiziksel ve biyolojik olarak arıtıldığını, tabiata temiz su olarak salındığını kimse söyleyememektedir. Hele hele denetimsiz su sondajları yeraltındaki kil tabakalarını delik deşik etmiş ve kirli ve temiz sular birbirine karışmış, milletin ortak malı olan yer altı su şebekeleri de böylece “halledilmiş” bulunmaktadır.

Bu kirliliklerin haricinde birde görünmeyen kirlilikler vardır. Bizce en tehlikelisi de bu tür kirliliklerdir.

Cep telefonlarının baz istasyonu veya röleleri denilen şiddetli elektromanyetik dalga üreteçleri gittikçe şehrimizin içlerine yerleştirilmekte, yüksek direk kullanma mecburiyeti olduğu ve insanlardan uzakta kurulmaları gerekliliği dururken ilimizde de evlerin duvarlarına monte edilmekte; insan sağlığı hiçe sayılmaktadır. Kalp pili veya kapakçığı olan hastaların, metal bacak veya organ protezi taşıyan insanların bulunup

bulunmadığına bakılmadan, küçük çocuklar hesaplanmadan yerleştirilen bu rast gele antenler için TBTAk tebliğ üstüne tebliğ yayınlamakta ama kimse kaale almamaktadır. Telsiz ve linksiz radyo vericileri, sayıları gittikçe artan cep telefonları ile atmosfer kirlilikleri ile hava su ve ışık kirliliği Çorumluyu fizyolojik ve tıbbi olarak yaralamakta tabelalardaki yabancı kelimelerle meydana getirilen başka kirlilikler ise de konuşma lisanımızda ki hastalıklara eklenerek bir “kültür kirliliği ” oluşturmaktadır.

İnsanlarımızın okuma merakı gitmiş yerine televizyon seyretme hastalığı gelmiştir. Geleneksel ve helal kazanç peşinde koşan Türk insanının hassas yapısının yerini de duyarsızlaşma, bencillik ve lüks tüketim ile rantiyecilik hastalıkları aldığı için bu gizli rahatsızlıklar da sinsice ilerlemektedir.

Hele hele ülkemizin önde gelen sektörlerinden fuhuş sektörü de alabildiğince yükselmiş ve bu aziz şehir artık “ kerhanesi-genelevi- ile meşhur

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

bir kent olup çıkmıştır. Konuşmaya ve yazmaya utandığımız bu hastalık ise kazanç sahipleri vergi rekortmeni yapacak kadar revaçtadır.

İstanbul'un fethine giden sahabe ordularının nal seslerinin yankılandığı ve Anadolu'yu Türkleştiren Alparslan'ın askerlerinin otağ kurduğu Çorum ovası, genelevi bünyesinde bulundurmakla bir talihsizlik yaşamakta ve buranın müdavimi olan insanlarımız da başka bir boyutta kirlilik yaşamakta veya taşımaktadırlar.

Bütün bunlara sebebiyet veren esas kirliliğimiz ise ahlak kirliliği olup ; buna çare bulunmadan hiçbir kirliliğe çare bulunacağı kanaatinde değiliz.

Saygılarımızla...

ESKİ BUZ DOLAPLAR

Bugün seccadelerde unuttuğumuz dünün ak saçlı nineleri veya beli bükülmeş ihtiyarları elbette ki bir elli yıl öncenin taze gelinleri veya genç kızları; erkekler de pos bıyıklı birer yakışıklı delikanlıları idiler.

Şehrimizin Devane ile çöplük, Küçükpark ile Kale, Karakeçili ile Üçtutlar arasına sıkışmış eski mahallelerinde -birazda Hıdırlık da- toplam 15-20 bin kişi yaşardı. Rahmetli öğretmen Recep Rahmi Tankaya bugün ki Atatürk Lisesinin beş yüz metre altına gidip bir bahçeli ev yapınca adını 'deli' ye çıkarmışlardı, Piri Baba çamlığı ise önünden saygı ve huşu ile geçilen Piri baba evliyasının da türbesi bulunan şehrin en eski mezarlığı idi.

Bağlarda daha tanelerinden salkımı görünmeyen kara üzümler olur, sonbaharda pekmezler kaynatılır ve ana caddelerden gıcırdayan tekerlekleriyle kağnı arabaları ile kömüşler geçerken evlerde elektrikle işleyen aletlerde henüz bulunmazdı.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Bugün dilleri ile fırıncı küreği arasında benzerlik bulunan şimdiki bazı gelinlerin sabah ezanında kalkan ve kayınpederinin karşısında “hazırol” da duran çilekeş, cefakar ve vefakar büyükanneleri; hayatlarını kolaylaştırabilecek bu günkü teknolojik nimetlerden bihaber veya yoksun garip divanelerdi. Zaten onların yaptığı işi de bu gün kimse yapamazdı. Bir çamaşır yıkamak, tarhana yapmak, erişte kesmek, turşu vurmak, pervede kaynatmak veya bir bağ bozumu ömür törpüleyen işlerdendi.

Sıcak yaz günlerinde yemekler günlük pişerdi. Mutlaka tereyağı kullanılırdı. Çiçek yağını henüz kimse bilmezdi. Hidrojenli sana ve vita gibi karışık ve ne idüğü belirsiz yağlarda piyasada henüz yoktu. Zeytinyağı yalnızca ege bölgesinde tüketilirdi, İç Anadolu ise sade yağdan şaşamazdı.

Soğuk su ihtiyacı için hemen her evin kuyuları vardı. Ve bunlardan çekilen sular testiye konur ve toprağa gömülürdü. O zaman bugün ki buzdolabının vazifesini “teldolab”ları yapardı. Hemen her

evde bulunurdu. Kapağına kafes teli gerilmiş, bir buçuk metreye yakın yükseklikte otuz cm derinliğinde masif çamdan mamül bu dolaplar besinleri sadece haşerat’ tan korurdu. İçine konanların bozulmasını ise önleyemezdi. Zaten yemekler günlük pişerdi. Yoğurtlar torbada katık olurdu. Erişter bulgurlar, kurutulmuş sebzeler hep mutfağın ahşap tavanına asılmış birer bez torbanın içinde bulunurdu. Mutfaklarda kuzineler vardı. Bunların üç veya dört gözünde aynı anda birkaç çeşit yemek pişer, tepsilerle börekler yapılır, hemde ısınilırdı.

Çorumdaki fırın sayısı bir veya ikiydi, onlarda fantezi francala yaparlardı. Bunları önce gayrı müslümler yerdı. Yerli ahali yufka açar ve bunları kuru bir odaya “kater-kater”-üst üste- yığar, yiyeceği zaman alır-ıslatır ve dürüm yapardı.(Mayasız olan bu ekmek çeşidi bugün hâlâ çok bilimsel ve doğru bir beslenme biçimidir.)

Kara undan mamül bu yufkada maya kullanılmadığı için asla küflenmezdi. Hazmı zordu. Sabah çorbası içip işine giden Çorum’lu akşama **[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)**

kadar acıkmazdı. Yemenden gelen kahvenin yerine kaim olacak olan Çay ise yurdumuzda henüz ekilmeye başlanmamıştı.

İşte bu teldolap kısa zamanda bilhassa kahvaltılıkari, reçelleri vb bazı maddeleri saklamaya yarayan havadar bir mutfak gereci idi. Hemen her evde bulunurdu. Zaten o zamanki bir düğün çeyizi de ne idi ki ? İki kat yün yatak, bir-iki yorgan, iki kırma sandalye, birkaç tepsi, bir ibrik ,iki bakır kazan, bir tel dolap, beş altı ot yastık, birkaç gaz lambası vs den ibaretti. Yani bir at arabası yük; çul-çaput, bakır kap-kacakdı. Hepsini toplasan beşyüz kilo gelmezdi. (bu gün bir yeni gelin çeyizi 20 ton gelmektedir ve bir kamyon ancak taşıyabilmektedir.)

Çarşıda o zaman buzcular bulunurdu. Delikli on paralara belki bir at arabası yükü buz alınabilirdi. Bu da cacıklara , sürahilere, zeytinyağlı dolmalara konurdu.

Sonra bir gün büyük bir keşif olan “Buz dolapları” yapıldı. Bulunduğu evlerde konu-komşu bunları seyretmeye giderdi. Bu öyle bu gün ki gibi

derin donduruculu-no frost veya bilmem ne serisi olmayıp masif çamdan mamül bir kapalı dolabın içine çinko döşenmiş şekliydi. O testere ile kesilen veya sıkışmış kardan mamül buz kalıpları bu dolabın içine yerleştirilir, etrafına talaşlar serpilir ve tencereler de bunun içine yerleştirilirdi. Ancak kırk sekiz saat besinleri bozulmaktan koruyan bu dolaplar bir yerlerinden mutlaka su alırlar ve de zamanla çürürlerdi.

Başka da bir çare yoktu.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ESKİ KAPLAR

Sessizce unutulup gitmişlerdi.

Kimisi onları bir hatıra diye saklıyor, kimisi büyükannesinin bir mirası diye biliyor, kimi de Avrupa tarzı döşenmiş evinin şark köşesine koyuyor; kimisi de eskiciye satıp kurtuluyordu.

Oysa onlar bugünkü insanların dedelerine veya büyükannelerine hatta daha da eskilerine o kadar çok hizmet vermişlerdi ki. Bilinen ilk kaplar en az iki bin yıllıktı. Bu resimde görülenler ise belki 900 yıldır aynı modelde veya tarzda işlenmekteydi.

Kapaklı olanın ismi sahandı, yemekler soğumasın diye üzeri kapatılırdı, ayran kupasının ismi ise meşrebe veya maşrapaydı. Su dahil her çeşit akıcı mayii içmeye yarardı.

Diğeri ise “helke” adında ve çok meşhur bir modeldi. Yoğurt taşımaya veya saklamaya yarardı. Başka işlerde de kullanıldığı olurdu.

Bakır levhayı alıp bir tornada çekerek veya bir kalıpta binlerce çekiç darbesi ile döverek bu

şekilleri vermek elbette ki kolay değildi. Bir kap için en az beş bin çekiç sallamak gerekliydi. Sapları ise dövme demirden veya döküm pirinçten hatta bronzdan ayrı bir sanat eseri olurdu. Bu işler sadece Osmanlı veya Selçuklu değil ta eski Romadan beri böyleydi. Bakır denilen malzeme insan için çok faydalıydı. Mesela saf bakır bilezikler romatizmaya çok iyi gelirdi.

Buzdolabının olmadığı o günlerde günlük tereyağı ile pişen leziz yemekler bu kaplara alınır, sahanların ağızları soğuyunca kapatılır veya sofralara konurdu.

Daha birçok yardımcı kap daha vardı. Bunlar kulaklılar, taslar, çatal, siniler, tepsiler tabaklar ve çanaklardı. Fakat esas yardımcıları emaye kaplardı. (Aslı çinko olan ve üzeri fırınlama suretiyle camı bir boya ile kaplanan ve sıhhi bir hale gelen bu kaplar yeşil, mavi ve kırmızı renkleriyle yıllar boyu elimizden düşmediler. Halâ da onlarda demlenen çayın lezzeti ve tadı damağımızdadır.)

Bu nostaljinin en doğru olan tarafı bu sağlıklı [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

ve güzel malzemenin yani bakırın kap mamul hale gelince hemen kalaylanmasıydı. Bu soy ve okside olmayan metalle kaplanan kalaylı bir kapta yapılan bir yemeğin lezzeti bugünkü kapların hiç birisin de yoktu. Çünkü bütün kaplar hem malzeme, hem de tasarım olarak yanılttı.

Daha sonra alüminyum çağı başladı. Gittikçe incelen ve insan böbreklerine daima zararlı bir şekilde eriyen bu kaplar bizden önceki kuşağı ulu mezara doldurmaya yetti. Hele meyve kompostolarındaki asitler bu kapları delebilmekteydi. Zararları ancak otuz yılda fark edilebildi. Ama iş işten geçmişti. Sonra sekiz-on kat çelikten mamul tencerelerin çağı başladı.

Bu kalın aslında demir tencereler yerinden kalkmıyor , en kısa zamanda kararıyor, cılası içinde bir dünya para isteniyordu. Hele teflon denilen yani kimyada poli tetrafloretilen olarak anılan kanser yapıcı bir madde ile kaplanan adı yanmaz aslında kendi yanar tavalar ise tehlikenin ta kendisiydi. Piyasada adı yanmaz olan birçok mamul vardı. Gerçek teflon hangisi kimse ayırdedemiyordu..

Cam kaplar ise bir elimizden düşmeye görsün tuzla-buz oluyor; bunlar için icat edilen mikro dalga fırınlarına ise kimsenin daha akli ermiyordu.

Kimyada saf suyun en doğru saklama kabı bile kalaylı bakır kaplardı. Asla cam değildi. Dolayısıyla eski kalaylı bakır kaplar da lezzet ,kullanım, hafiflik ve malzeme olarak çok doğru kaplardı. Bunlara eski banmalar ve pekmez kazanları da eklenebilirdi.

Bugünkü felaket , hormonlu meyve ve sebzelerin kanser yapıcı kaplarda pişirilip zehir niyetine yenilmesi ama fark edilememesidir.

İşin en doğrusu eski bakır kaplara, emayelere ve doğal beslenme, tabii gübre ve eski üretim tekniklerine geri dönülmesidir.

Ve bir gün dönüleceğine de adım gibi eminim..

İşte bugün buraya da yazıyorum..

Saygılarımızla..

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ESKİ PARALAR

Kan ter içinde uyandı.

Hayatta iken bugüne kadar hiç görmediği ve sadece albümlerdeki kahverengi-beyaz eski fotoğraflardan hatırladığı büyük dedesini rüyasında görmüştü. Sakallı ve heybetli bir adamdı. Ona ısrarla Kuran-ı Kerim okumasını ve okuduğu takdirde sıkıntılarının biteceğini söylüyordu. Kendisine yasin-i Şerif okuyan kimsenin kalmadığını, onun kendisine okuduğu Yasinler ve gönderdiği fatihalardan çok memnun olduğunu belirtiyordu. Yatağın kenarına oturdu. Ne güzel rüyaydı.

- "Sen hayırlara tebdil eyle Yarabbi " sen yardımcımız ol. Şu hastane masrafları için beni mahcup etme! Kalktı, yüzünü yıkadı. Abdest aldı. İki rekat şükür namazı kıldı. Giyindi, kahvaltı etmeden hastanenin yolunu tuttu.

-Oğlunuz iyi beyefendi, her gün biraz daha iyileşiyor. Allah korumuş da bu kazayı ucuz atlatmış. Eğer emboli atsaydı hiç kurtaramazdık.

-Bu tıbben bir mucizedir. Birazda hastanemizin imkanları tabii..

-Evet, Allah hepinizden razı olsun.

Oğlu çalıştığı işyerinin arabası ile kaza yapmıştı. Ağır yaralı olarak acil servise getirmişler, iki ameliyatla dalağını ve karaciğerini almışlar, bacağına da çivi takmışlardı. Araç sigortalıydı. Oğlu da öyleydi. Ama oğlunu hayata döndüren ve akciğerlerindeki tıkanmayı gideren birde cihazı sadece bu en yakın özel hastanede vardı. Burası da çok pahalı bir yerdi. Ama ölümle hayat arasında sıkışmış kalmış bir insanın fazla uzak bir tercihi olamazdı. Buranın masraflarını ssk ödeyecekti. Ama hastanenin devletle anlaşması olmadığı için parayı kendisinden istiyorlardı.

-Ben hastanenin muhasebe müdürüyüm beyefendi. Oğlunuz on gündür burada. Size geçmişler olsun diyorum. Allah bir daha böyle acı [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

göstermesin. Bağlı olduğu bird cihazının saatlik kirası....dolar. en son sistem bilgisayarla çalışır. Sizden bir miktar para isteyecektim. Doktorlar yarın çıkacağını söylediler de!

-Ne tutuyor masrafımız?

-Üç milyar yedi yüz milyon beyefendi.

Faturayı kimin adına keselim.

-Bana iki gün daha müsaade eder misiniz?

Senet versem?

-Senet veya çek almıyoruz, karşılığı çıkmıyor, prensibimiz böyle. Lütfen sizde anlayış gösterin . Öyle çok alacağımız var ki?

-Lütfen iki gün daha müsaade ediniz.

Toparlamaya çalışıyorum. Kalmaz elbette borcum,bakın oğlum daha yatıyor,kaçıcı değiliz.

-Peki size itimat ediyorum. Cuma günü görüşelim olmaz mı?

-Peki İnşallah!

Üç milyar mı demişti, küsuru de vardı. Bu onun üç yıllık maaşı demekti. Bu kadar parayı nereden bulacaktı.

Tekrar oğlunun yattığı odaya gitti. Onu hayata döndüren bird cihazından çıkarmışlar, yavaş yavaş ayılmasını bekliyorlardı. Hemşirelerden tekrar durumu hakkında bilgi aldı ve oradan ayrıldı. Bu kadar parayı nereden bulacaktı. Düşüne düşünce evine geldi. içi sıkılıyor, başı çatlayacak gibi ağrıyordu. İlkindi ezanı okunuyordu. Abdest aldı. Namazını kıldı. duasını etti, tespihini çekti. Ve o sırada aklına dün gece rüyasına giren büyük dedesi geldi. Kuran-ı kerimi eline aldı. Ona Yasin okudu.

-Bu Yasin-i Şerif i büyük dedem Hamdi efendinin ruhuna hediye eyliyorum, kabul eyle, vasıl eyle, haberdar eyle yarabbi! Dedi. Kitabı kapattı. Gözleri nemlenmişti. Durumunu hatırlıyordu. On beş gün önce çok büyük bir trafik kazası geçirmişlerdi, üç büyük ameliyat geçirmiş, iki defa komaya girmiş ve özel hastanenin bird cihazına bağlanarak hayata dönmüşlerdi. Yaşadıkları Allah'ın bir lütfu ve büyük bir mucizeydi. Sırtını duvara dayadı ve öylece kalakaldı. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

-Biliyorum bu güne kadar hep yardım ettin, yine edeceksin Yarabbi . Sen birilerini, bir şeyleri vesile eyle, görünmez hazinelerinden yardımlar ihsan eyle şu hastanelere ve bize gerçekten emeği geçenlere bizleri mahcup eyleme. Diyordu. Yavaş yavaş duruldu. Gözyaşlarını sildi. Önündeki rahlede kapalı durumda bulunan kitabı aldı. Kapağını açtı. Senelerdir okuduğu kitapdı bu. Evdeki en eski Kuran-ı Kerim olduğunu biliyordu. Kapağın içindeki ilk sayfanın en altında "Mümkünsizzade Hamdi bin Abdullah İhsan,1313" yazıyordu. Bu mübarek kitap büyük dedesinin kitabı idi, annesinden kendisine intikal etmişti. Ona da babasından kaldığını sanırken büyük dedesinin olduğunu da şimdi öğreniyordu. Bunda bir gariplik yoktu.

Sayfaları tekrar çevirdi. çevirdi, tezhiplere baktı, cildi bir daha inceledi. evirdi çevirdi, sayfaları tekrar açtı, kapadı... Büyük dedesinin yüz küsur yıllık kitabı elindeydi. Bu ne büyük bir miras ve ne şerefti. Eserin her yeri orijinaldi. İşte sayfaların arasındaki paralar bile duruyordu. Yasin suresinin önündeki beş lira, mülk den sonra bir lira,

ve buna benzer birkaç eski kağıt parayı Hamdi efendi kaldığı yerleri kaybetmemek için sayfa aralıklarına sıkıştırmıştı. Senelerdir o da bu mübarek kitabı okurken bu paralara rastlar, sonra alır yine yerine koyardı. Bu paraları bu kitabın bir parçası olarak addettiği için hiç bir zaman alıcı gözü ile bakmamış ve kitabın sayfaları arasından ayırmayı düşünmemişti. Ama bugün bu paralara ilk defa alıcı gözü ile bakmak istiyordu. Paralar tedavülden kalkmıştı. Yüzyıl önceki bir liranın veya beş liranın bugün ne değeri olabilirdi ki. İşte on yıl önceki bin liraya bugün ekmek alınmıyordu. Oysa o zaman o paraya bir aylık kira ödeniyordu. Yasin suresinin önündeki beş lirayı aldı. Sonra diğerlerini de bulundukları yerlerden topladı. Kitabı kapattı, öptü, kütüphanedeki yerine koydu. Suçluluk duyuyordu. Büyük dedesinin paralarını kitabından ayırmıştı. Birden aklına geceki rüyası geldi. Bu eski paralar dedesinin kendisine bir yardımı olmasındı?

Akşama vakit vardı. Üzerini giydi. Eski ayakkabıcılar arastasındaki Emin Baba' ya gidecekti. Bu [**KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!**](#)

eski paraların kıymetini belki o bilebilirdi. Yaşlı bir adamdı, küçücük bir dükkânda eski saatleri tamir eder, kehribar teşbih ve ağızlık yapar, eski paraları alır ve satardı. Dükkânının önünden geçerken camına yapışık eski paraları görür, önemsemez geçerdi.

Bu seferde aklına o gelmişti. Doğru arastaya gitti. Onu buldu. Dükkânda yalızdı.

-Selamualeyküm Emin Baba..

-Vealeykümselam evlat? İhtiyar belki doksan yaşındaydı. Bu yaşta hala böyle hassas bir işle niye uğraşırdı ki ...Şimdi de gözünde lüple elindeki eski bir saati tamire uğraşıyordu.

-Evet, nedir derdin?

-Bu paraları soracaktım baba, anlar mısın, değerleri nedir, kaç para ederler.

-Çok mu paraya sıkıştın,

-Evet,

-Ver bakayım..

-Buyrun.

-Şu beş lira Kudüs'ün fethi şerefine basılmıştı. Fetih gerçekleşmeyince geri alındı,

piyasaya tam sürülecekken geri çekildi. Bu itibarla yaşıtı beş liralardan çok daha fazla değer kazandı. Çünkü az sayıda basılmıştı. Hükümet tedavülden kaldırdı, elinde olanlara yeni para verdi, bunları da geri toplamadı. Sahipleri de hatıra diye sakladılar. O zaman hiç bir değeri yoktu. Ama şimdi en değerli paradır. Bak arkasında Kudüs'ün resmi var.

-Ya diğerleri.

-Onlar pek para etmiyor, hemen herkesin kasa sında vardır aile büyüklerinden böyle birer ikişer, ama bu Kudüs basımı....

-Nasıl değerlendirebilirim Emin Baba, Allah aşkına bana yardım et.

-Vallahi bunu alacak benim param yok, ama benim deli oğlum bu paraların hastasıdır. Alır satar, bunun ticaretini yapar, ilmi tarafıyla ilgilenmez. Ben eskiden bu işi zevk için yapardım. O alıyor ve götürüp İstanbul'a satıyor. İyi de para kazanıyor kerata. Çok zengin oldu. Bunun bu günkü değerini ona sormalıyım.

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

Ne zaman sorabilirsiniz.

-Şimdi sorarım, şuradan iki çay söyle bakalım çaycıya.

Ayağa kalktı, küçük dükkânında dip tarafa yöneldi. Kuytu bir köşede üzeri eski bir bezle örtülü, yine eski bir telefonu açtı. Numarayı ezbere biliyordu. Karşısına çıkan belli ki oğluydu. Ona parayı anlattı. Basım yılını söyledi. Konuşulanların arasında geçen Kudüs sözcüğünden; karşı tarafın paraya önem verdiğini biraz daha anladı, sevindi.

-Satacak mıymış diye soruyor?

-Evet, hemen satacağım, İnşallah

-Şansın varmış Evlat, para beş eder, diyor.

-Nasıl yani, ne beşi, beş bin canım..

-Beş bin de ne, Emin Baba. Şimdi beş bin mi kaldı.

-Anlayıver oğlum, biz yaşlılar daha bu büyük paralara alışamadık.

-Yani?

-Yani senin anlayacağın, beş milyar eder diyor?

-Ne beş milyar mı?

-Evet, İnşallah.!

Sevinçten, hayretten ve heyecandan elinden düşen çay bardağının pantolonunu ıslatması ve sıcak çayın bacağına yakmasına aldırmadı. Birden ayağa kalktı.

-Hay Allah razı olsun Baba yaa! Bana ne büyük iyilik yaptığını bir bilsen. Bu oğlun nerede çalışıyor, yanına nasıl gidebilirim.

-Merak etme, otur hele, şimdi sen gerçekten satmak istiyor musun?

-Evet, Baba, satacağım, çok borcum var. Sıkıntıdayım.

-Peki o zaman al bu parayı, onun yanına git, "getirsin parayı, göreyim hemen parasını vereyim" diyor.

-Tamam, hemen şimdi giderim ve götürürüm İnşallah.

-Peki , haydi hayırlısı olsun bakalım, gözün aydın.

-Hay Allah razı olsun Baba, çok teşekkür

[KİTAP BAŞINA DÖNMEK İÇİN TIKLAYINIZ!](#)

ederim, Allah ne muradın varsa versin.

-Bak oğlumun çalıştığı yeri tarif ediyorum.
,İyi dinle!

-Dinliyorum Baba, dinlemez olur muyum,
hem de can kulağı ile.

-Özel hastane var ya, hani şu yeni yapılan
özel hastane. İşte orada muhasebe müdürüdür
benim oğlum.

Şuradan belediye otobüsüne bin, seni önünde
indirirler. Ver parayı al paranı, selamımı da
söylemeyi unutma ha.!

Oğlu yarın hastaneden çıkacaktı. Hiç bir borç-
ları kalmadığı gibi ellerinde paraları bile artmıştı. O
gece yatsıdan sonra seccadesinde oturan adam hiç-
kırıklar içerisinde kendisini Yaratan Yüce Allaha
CC. ona gösterdiği bu mucizelerden dolayı teşek-
kür ediyor, defalarca secdeye kapanıyor, doğrulu-
yor, yine kapanıyordu. Bu olaya sebep olan büyük
dedesine Yasinler ve Fatihalar yolluyor, okuduğu
Kitab-ı Kerim' in sayfaları arasına yeni basılmış
kağıt paralar yerleştiriyordu.

